UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

20-27 липня
Число No 29-30
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
JULY 20-27, 1972

ВАТИКАН ЗАТВЕРДИВ ЄПИСКОПСТВА НА ЗАХОДІ

Після минулої світової війни Польща дістала понад 40,000 квадратних миль німецьких земель. На тих землях осіли передусім поляки, виселені із Західної України та інших теренів, які прилучено до СССР. Для тих поляків на кол. німецьких землях утворено кілька дієцезій та призначено для них єпископів. Одначе тому, що Німеччина не визнавала приналежности тих земель до Польщі законно („де юре"), Ватикан не призначував для тих дієцезій правлячих єпископів, лише управителів єпархій. Щойно після підписання умови між Західною Німеччиною та Польщею, яку цього року затвердив німецький парлямент, Ватикан призначив дотеперішніх управителів дієцезій правлячими єпископами. На кол. німецьких землях є тепер сім польських дієцезій.

На західно-польських теренах живе теж багато українців, що їх виселено туди з Лемківщини та Посяння.

В Істамбулі поховали патріярха

В столиці Туреччини Істамбулі відбувся величавий похорон вселенського патріярха Атенаґора. Похороном проводив митрополит архиєпископ Мелітон, член патріяршого синоду. Невеликий патріярший собор св. Юрія був вщерть наповнений офіцій н и м и представниками та вірними. В похороні взяли участь м.ін. представник Папи кардинал Віллебрандс, та анґліканський архиєпископ Кентербері д-р М. Рамзей. Патріярша мітра та жезл лежали на звичайній чорній домовині, оббитій сріблом.

На похорон мало їхати 50-особове представництво грецької православної церкви із ЗДА із єпископом Яковосом на чолі, одначе турецький уряд відмовив візу єпископові Яковові, якого вважає „небажаною особою" в Туреччині. У висліді того з ЗДА не поїхав ніхто із представників грецької православної церкви. Не поїхав теж нюйорський кардинал Кук, що теж мав туди їхати.

Грецьки уряд вже протестував у турецькому уряді проти вимоги Туреччини, щоб патріярх був турецьким громадянином, бо Греція хотіла би мати патріярхом когось із грецьких влаДик. Одначе турецький уряд свого домагання не змінив й загрозив, що він не впустить до Істамбулу патріярха, який не буде турецьким громадянином.

Вибрали нового патріярха

В неділю, 16 липня патріяр:ий синод, складений із 15 членів, вибрав вселенським православним патріярхом 58-річного митрополита Димитрія, архиєпископа єпархії Імброс і Тенедос.

Тому, що турецький уряд застеріг собі, що вселенським патріярхом може бути лише турецький громадянин, патріярший синод мав дуже обмежений вибір кандидатів. Найповажнішим кандидатом був декан патріяршого синоду митрополит Мелітон, одначе турецький уряд заздалегідь застерігся проти його вибору. Тому Мелітон просував кандидатуру Димитрія, яка й перейшла.

Новий патріярх був іменований архиєпископом покійним патріярхом Атенаґором усего перед п'яти місяцями. Патріярх Димитрій є властиво душпастирем, який майже зовсім не має досвіду в справах, що зв'язані з веденням патріярхії. Давніше він був учителем грецької мови. Він сам є аскет й дуже скромний. Коли проголосили, що він вибраний вселенським патріярхом, він, зі зворушення, розплакався.

Його вважають прихильником поступу, хоч певно, що його дорадником у всіх справах буде митрополит Мелітон, який теж поступовий і обстоює конечність об'єднання всіх православних християн.

Дальші переговори в Парижі

Представники ЗДА та Північного В'єтнаму продовжують перервані мирові переговори в Парижі. Здається, що на Північний В'єтнам робили натиск і комуністичний Китай і СССР, щоб вони помирилися зі ЗДА.

До того й сам Північний В'єтнам є в досить важкому положені. Постійні американські бомблення знищили багато промислових уряджень та залізничих шляхів. Замінування північно в'єтнамських портів американськими мін а м и здержало доставу зброї, військового постачання та харчів до Північного В'єтнаму. Американські бомбовики безустанку бомблять залізничі шляхи, що лучать Північний В'єтнам із комуністичним Китаєм й не допускають ніяких достав до В'єтнаму. До того і Китай і СССР зменшили доставу зброї та припасів до В'єтнами так, що уряд Північного В'єтнаму мусить шукати якогось шляху замирення з ЗДА.

Клопіт з єгипетськими вояками

Совєтські військові інструктори втратили надію, що зможуть навчити єгипетських вояків орудувати совєтською модерною зброєю та устаткуванням. Хоч поруч єгипетських вояків стоять совєтські інструктори, вони майже постійно, під час науки, так псують військовий виряд, що він не надається до вжитку.

В Литві спалився робітник

В Литві спалився на знак протесту проти окупації Литви Москвою 60-річний робітник А. Кукавічюс. Він обілляв себе бензиною на площі в столиці Литви Кавнас. Його тіло поліція другого дня забрала й поховонила в невідомому місці.

В тиждень пізніше, 10 червня пробував себе спалити 62-річний робітник З. Каускас, але його арештували аґенти КҐБ.

Кукавічюс був третим литовцем, що спалив себе на знак протесту проти окупації Литви СССР.

ПРОФ. Б. БОЦЮРКІВ ПОБУВАВ У МОСКВІ

Проф. Б. Боцюрків, директор совєтознавчих та східно-европейських студій в Університеті Карлтон в Оттаві був членом канадської урядової місії, що відвідала Москву 6-11 червня та обговорювала справу науково-академічних та культурно-мистецьких обмінів.

Після закінчення торжественної архиєрейської Служби Божої, яку відслужив в асисті Владик і священиків ісповідник віри Владика Василь Величковський в неділю, 2 липня 1972 р. в катедральному храмі св. Володимира й Ольги у Вінніпеґу, зроблено це фото на сходах катедри..

В першому ряді зліва доправа: лицарі Колюмба: Зборовський і Якімчук, о. проф. М. Вівчар ЧНІ, о. крилошанин С. Їжик, торонтський епископ Кир Ізидор (Борецький), вінніпеґський митрополит Кир Максим (Германюк), луцький епископ (Україна) Кир Василь (Величковський), едмонтонський епископ Кир Ніл (Саварин), лицарі Колюмба : Іщак і Зуляк, о. Р. Кисілевський.

В другому ряді зліва доправа: о. шамб. Р. Добрянський, о. шамб. С. Семчук, о. ігумен М. Дацюк ЧСВВ, о. шамб. Д. Шевчук і о. М. Бутринський з Чікаго.

Третій ряд зліва доправа: о. Я. Дибка ЧНІ, о. Р. Закревський, о. Я. Рудачек, о. І. Кристалович, о. А. Пакош, о. В. Божик, о. ігумен Л. Міня ЧНІ, о. А. Луговий і о. І. Шолдак.

На фото є ще вівтарні дружинники, ветерани, діти Марії, пластуни і сумівці.

СССР купує збіжжя в ЗДА

СССР заключив із ЗДА умову на купно в ЗДА, протягом найближчих трьох років, збіжжя — пшениці, жита, ячменю, кукурудзи — за суму 750 мільйонів долярів. На заплачен н я збіжжя американсь к и й банк дасть СССР трирічну позичку на $6\frac{1}{8}$%. Досі найбільше збіжжя в ЗДА купувала Японія, на суму 437 мільйонів долярів річно.

Виключили зі спілки письменників

На засіданні правління Спілки письменників України 27 червня ц.р. виключено з цеї режимної спілки відомого українського літературознавця Віктора Панасовича Иванисенка „за вчинки, не сумісні із званням радянського літератора", „за антигромадську поведінку, за вчинки та дії, що грубо порушують статут Спілки".

В Иванисенка знайдено видання підпільного „самовидаву", працю І. Дзюби "Інтернаціоналізм чи русифікація" ітд.

Хоч він мав за собою чимало літературнознав ч и х праць, йому не дозволили захищати докторської дисертації й його переведено на низькоплатну працю.

В 1970 р. вийшов у Києві бібліографічний довідн и к п.н. "Письменники України", в якому була надрукована довідка про Иваненка. Після усуснення його з партії, з цілого накладу довідника видерто сторони 163-164 і 529-530, де була згадка про нього, й там вклеєно нові картки з іншими іменем.

ОПЕРУЮТЬ ПРОМЕНЯМИ

Минулими роками вчені працюють над практичним застосуванням т.зв. лазерових променів, що проходять навіть крізь залізо. В Ізраїлі лікарі користуються лазеровими променями для переводження складних операцій, замість операційного ножа-скальпеля. При переводженні операцій лазеровими променями пацієнт майже зовсім не втрачає крови, бо гарячий промінь лазера зразу тамує кров. То важне зокрема при операціях пістряка (рака), де через кров можуть переходити клітини із пістряком у здорові частини тіла. При операціях промінями лаз е р а кровоносні посудини зміся засихають й кров не переходить до інших частин тіла.

Недоліками операції промінями лазера є те, що ці рани довше гояться й довше болять. Але ізраїльські лікарі, які перевели променями лазера 33 операції, сподіваються, що й згодом й ці недостачі будуть усунені. Ізраїльські фахівці працюють над удосконаленням апарату, який продукує промені лазера. Цей апарат, що коштує 25,000 дол., подарували до Ізраїля керівники Мерітайм фрут компані.

✣ **СССР та комуністичний** Китай підписали торговельну умову на 1972 рік. Продробиць умови не проголошено.

27 липня „УВісті" не вийдуть

„Українські Вісті" в четвер, 27 липня не вийдуть. В той час працівники нашої газети матимуть літній відпочинок.

Чергове число опісля вийде в четвер, 3 серпня.

Маніфестація в Торонто

„ПРОТЕСТУВАТИ, ПРОТЕСТУВАТИ, ПРОТЕСТУВАТИ!"

Таке гасло кинув кол. прем'єр Канади Діфенбейкр на зустрічі-маніфестації в Торонті. Зустріч українців ЗДА й Канади відбулася 25-го червня ц.р. І хоч з причини зливних дощів, вітрів і повені багато американських українців не змогли приїхати на щорічну зустріч, тисячи маси народу взяли участь в маніфестації.

Колишній прем'єр Канади Достойний Ів. ДІФЕНБЕЙКЕР

На маніфестацію приїхав в товаристві посла до фед. парляменту Ст. Папроцького кол. прем'єр Канади Дж. Діфенбейкер — великий приятель українців і всіх поневолених народів. Його привітали представники організаторів зустрічі. Китицю троянд, що її піднесли достойному гостеві дві дівчинки, він просив передати українським сеньйорам, що проживають у пенсіоні ім. Івана франка в Торонто.

З нагоди зустрічі відбулася пресова конференція, на якій були представники канадської преси, радія й телевізії з Торонта.

Посол Ст. Попроцький представив Дж. Діфенбейкера на прес-конференції і пізніше, в часі маніфестації, як чемпіона свободи й людських прав для поневолених Москвою народів, нав'язуючи до відомо г о всім історичного його виступу на ґенеральній ансаблеї ООН у 1960 р.

23-ий з черги здвиг українців Канади й ЗДА відзначував 30-річчя Української Повстанчої Армії (УПА) і складав поклін нескореним живим, що борються нині за фізичне існування українського народу.

Зустріч організували: Ліґа Визволення України, Організація Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ), ОЖ, ЛВУ, ОЖОЧСУ, Спілка Української Молоді (СУМ), Т-во кол. вояків УПА, Союз кол. українських в'язнів ТУСМ, український відділ АБН, АДУК і Українська Народня Поміч.

На програму зустрічі зложилися: Архиєрейська св. Літургія, яку відслужив в год. 10:30 Владика Ізидор в сослуженні шістьох священиків. Проповідав о. Й. Щудло ЧНІ, а кінцеве слово мав Владика Ізидор. До св. Сл. Божої співав хор „Прометей" під управою мґр. В. Кардаша.

Після полудня на площу прийшов Дж. Діфенбейкер в товаристві посла Ст. Е. Папроцького і керівних осіб ОУВФ з Канади й ЗДА.

Піднесено прапори, відіграно національні гимни й відбуто дефіляду. Кр і м Владики Ізидора і Дж. Діфенбейкера, були в почесній президії зустрічі ще провінційний міністер І. Яремко, посол Ст. Папроцький, Дж. Дікон, радний міста Торонто, В. Бойчук, о. Ю. Ференсів з УГПЦ та делегати з Канади і ЗДА (з Калґар — З. Макар).

Після виступу хору „Прометей" промовляв Дж. Діфенбейкер. Деякі з його думок подаємо при кінці. Опісля співав ще жіночий хор ОСМ „Діброва" й спільний хор. Грала трубна орхестра „Батурин" під дир. п. В. Кардаша.

Крім Дж. Діфенбейкера, промовляли в часі зустрічі: кол. старшина УПА інж. Ст. Ґоляш із Чікаґо, посол І. Яремко від прем'єра Онтаріо Дейвіса, радний В. Бойчук від мейора Денісона та проф. І. Вовчук — голова ГУ ООЧСУ.

Письмові привітання прислали Владика Василь (Величковський) єпископ луцький, митрополит Максим (Германюк) і Я. Стецько — голова ОУН.

З багатої програми найсильнішим був монт а ж „Слово нескорених" авторства д-ра Б. Стебельського. Акцентом монтажу був задуманий як фінальний акорд уривок із заяви на суді Валентина Мороза „Будемо битись" В монтожі брала участь велика кількість людей, що вив'язалися зі своїх частин досконало.

Заключне слово виголосив голова ГУЛВУ д-р Р. Малашук. Хорам акомпанювали: п-і М. Кравців-Барабаш, п-і Г. Безхлібник і п-і Т. Ткаченко.

В часі маніфестації відзначено Дж. Діфенбейкера медалею св. княгині Ольги. Її уфундувала Головна управа ОЖ ООЧС з нагоди тисяч-річчя смерти володарки України. Діфенбейкер є першим визначним канадцем, що одержав цю медалю.

В телевізійних звідомленнях було подано, що учасників маніфестації було до десять тисяч.

До цьогорічної зустрічі додано один дуже важливий омен: Слово нескорених-поетів, учених, правників, громадян України, що висунули домагання: єдиний шлях Україні — самостійність, культур н а самобутність і політична суверенність. За неї вони борються, терплять, вмирають і кличуть всіх українців у світі боротися за те саме всіма легальними способами й не уставати, аж доки не порвуться кайдани неволі України.

* * *

(Дещо з промови дост. Івана Діфенбейкера)

„Як признання за вклад праці українців на господарському полі виховання і громадськім, я призначив першого міністра дост. Михайла Стара, а також визначних українців до судів і сенату, як ось проф. П. Юзика і пок. І. Гнатишина.

„Українські імігранти до

(закінчення на стор. 4.)

Короткі вісті

✣ **Щоб повідомити старших** людей про підвищку пенсії, федеральний уряд заплатив за оголошення в газетах 168,965 дол. Оголошення були надруковані в 121 щоденниках, 818 тижневиках та 31 журналах. Оголошення в радіо коштували 31,865 дол.

✣ **В 1966 р. було в Канаді** 430.000 фармів. В 1971 р. коли переводжено спис населення (цензус) було лиш 366,000 фармів. В атлянтійських провінціях фармів зменшилося на 35%, а в Алберті та Саскачевані на 10%, в Манітобі на 12%.

✣ **Адвокат О. В. Процюк** із Саскатуну іменований членом п'ятиособової федеральної комісії для розгляду відкликів від податків. До комісії належить двох представників з Онтаріо, двох з Квебеку та один з Західної Канади.

✣ **Поліція арештувала в** Ванкувер 82 особи, що займалися продажжю наркотик.

✣ **В Вінніпеґу розбився** невеликий літак, в якому їхало восьмеро індіянських дітей, що поверталися, після закінчення шкільного року, до дому на Північ Канади. Всі діти та пілот літака згинули.

✣ **Протягом року,** що закінчився 31 березня, канадці випили 394.5 мільйонів ґальонів горілок, вина та пива, на 7.1% більше, як попереднього року.

✣ **Ню Йорська газета** „Ню Йорк тайм" виявила, що будівельники Ню Йорку платять щороку бл. 25 мільйонів долярів хабарів, міським урядникам, поліцистам, інспекторам ітд., щоб їм не робили труднощів при будуванні будинків.

✣ **Румунський президент** Н. Чаушеску має клопіт зі своїми критиками, які йому закидають, що він розбудовує важку промисловість коштом речей, що їх люде потребують для щоденного вжитку. В серпні має бути окреме засідання комуністичної партії Румунії, на якій будуть обговорювати політику Чаушеску.

✣ **В місті Канберра, що є** столицею Австралії, має бути збудований пам'ятник Т. Шевченка. Міська упра в а Канберри дала вже на те дозвіл.

✣ **Французька атомна** комісія зірвала другу атомну бомбу на одному острові Тихого океану. Проти зриву бомби протестувала Австралія, Канада, Японія та інші держави.

✣ **Совєтська газета** „Известия" з 22 червня надрукувала статтю, в якій приписує Сталінові та очолюваному ним Державному комітетові оборони перемогу над Німеччиною. В статті зовсім не згадується про американську допомогу в сумі понад двох мільярдів долярів.

✣ **Від 1961 р., тобто відколи** в Берліні поставлено мур між східним та західним Берліном, з Берліну втікло на захід 870 осіб, а 87 осіб убила під час утечі східно-німецька прикордонна сторожа.

✣ **В часі мечу копаного** м'яча в селі Нова Градіска в Югославії, ґрім ударив у 15-річного грача, який мав на шиї золотий ланцюжок й забив його на місці.

✣ **Совєтський науковець** 60-річний д-р Б. Занеґін, спеціяліст для китайських справ, прибув до ЗДА, щоб тут студіювати закордонну політику комуністичного Китаю.

✣ **Калишнього** арґентинського президента Хуана Перона, який тепер живе на вигнані в Еспанії, іменували кандидатом у виборах на президента Арґентини, що відбудуться в березні 1973 р.

✣ **Канцлер** Західної Німеччини В. Брандт проголосив вибори до німецького федерального парляменту, 10 місяців скорше, як вибори повинні би відбутися. Брандт сподівається здобути для своєї соціялістичної партії більше послів, щоб не мусіти співпрацювати з іншими політичними партіями для переведення різних ухвал у парляменті.

✣ **Новим італійським** прем'єром став Дж. Андреотті із партії християнських демократів. Його коаліційний уряд має лише 4 послів у парляменті більше, як йому потрібно. Андреотті вітав у Римі 1969 р. на святочній академії Блаженнішого Йосифа Сліпого від тодішнього італійського уряду.

✣ **Недалеко англійської** столиці Лондону розбився літак англійської летунської лінії „Брітіш Юросієн Ервейс". Всі 109 пасажирів — 29 американців, 29 бельгійців, 28 англійців та 12 ірляндців — та 9 осіб залоги згинули на місці.

✣ **Американський сенат** ухвалив дати Ізраїлеві 35 мільйонів долярів у формі різної зброї. Давніше Ізраїль дістав у ЗДА 300 мільйонів долярів позики на купно зброї в ЗДА.

ДЕВ'ЯТА НЕДІЛЯ
30 липня

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 128

Брати, ми помічники Божі, ви Божою ріллею, Божою будівлею. По ласці Божій, що мені дана, як мудрий будівничий, положив я підвалину, а другий будує на ній. Кожний же нехай глядить, як на ній будує.

Бо іншої підвалини ніхто не може положити, крім тої, що положена, котрою є Христос Ісус.

Коли ж хто будує на тій підвалині золото, срібло, дорогі камені, дерево, сіно, солому, кожного діло буде явне, бо день покаже, так як в огні об'явиться, а кожного діло, як випробує вогонь.

Коли чиє діло, котре вибудував, встоїться, прийме нагороду. Коли чиє діло згорить, зазнає шкоди, сам же спасеться, але так, як через вогонь.

Чи не знаєте, що ви храмом Божим і Дух Божий мешкає у вас? А коли хто пошкодить храм Божий, того погубить Бог. Бо храм Божий є святий, а ним є ви.

СВ. ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 59

І зараз приневолив Ісус учнів своїх сісти в човен і поплисти поперед Нього на той бік, аж він відправить народ. А відпустивши народ, вийшов на гору помолитись на самоті. І як настав вечір, був там сам один.

А човен був уже на середині моря і кидали ним хвилі, бо вітер був супротивний. А в четверту сторожу ночі Ісус прийшов до них, ідучи по морі. Учні ж, побачивши, що він іде по морі, стривожилися, кажучи, що це мара, і від жаху закричали.

Ісус же зараз озвався до них: «Бодріться! не бійтесь!» А Петро, відповідаючи, сказав: «Господи, коли це ти, то звели мені прийти до тебе по воді». А він сказав: «Прийди».

І Петро вийшов з човна і став іти по воді, щоб прийти до Ісуса. Але побачивши сильний вітер, злякався і став потапати і закричав, кажучи: «Господи, спаси мене!» Ісус негайно простяг руку, схопив його і каже: «Маловіре, чого зневірився?»

І як увійшли вони в човен, вітер затих. А ті, що були в човні, прийшли й поклонилися йому, кажучи: «Істинно, ти Син Божий».

І переправившись, прибули в Генезаретську землю.

ДЕСЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ
6 серпня

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 131

Брати, Бог нас апостолів як останніх поставив, наче на смерть призначених, бо ми стали видовищем для світу і для ангелів, і для людей.

Ми глупі задля Христа, ви ж мудрі в Христі, ми немічні, а ви дужі, ви славні, а ми без чести.

Аж до цього часу ми голодні, і спрагнені, і нагі, і биті в лице, і тинясмося, і трудимося, працюючи своїми руками. Нас лають, а ми благословимо, нас переслідують, а ми терпимо, нас лихословлять, а ми молимося. Ми стали сміттям цього світу, ометицею усіх аж досі.

Пишу це, не щоб вас засоромити, а напоминаю, як моїх улюблених дітей. Бо хоч би ви мали десять тисяч учителів у Христі, та небагато батьків. Бо в Христі Ісусі Євангелією я вас зродив.

Прошу вас, отже, наслідуйте мене.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 72

Коли ж вони зійшли до народу, приступив до нього чоловік і, впавши перед ним навколішки, промовив: „Господи, змилуйся над моїм сином! Він на новомісяччі біснується і тяжко страждає, бо часто впадає в огонь і у воду. Я привів до твоїх учнів, та вони не могли зцілити його".

Ісус озвавшись, сказав: „О роде невірний і безглуздий! Доки ж терпітиму вас! Приведіть мені його сюди". І погрозив йому Ісус, і біс вийшов із нього. І хлопець одужав з тієї години.

Тоді приступили учні до Ісуса на самоті і сказали: „Чому ми не могли його вигнати?"

А Ісус відповів їм: „Через невіру вашу. Бо по правді кажу вам: коли матимете віру як зерно гірчичне і оцій горі скажете: перейди звідсіль туди, і вона перейде; і нічого не буде вам неможливе. Цей же рід не виходить, як тільки молитвою й постом".

Коли вони перебували в Галилеї, каже до них Ісус: „Син чоловічий виданий буде у руки людям, і вб'ють його, і на третій день воскресне". І вони тяжко зажурились.

Спомини кардинала Тіссерана

Італійський журнал „Панорама" почав друкувати вийнятки з щоденника недавно померлого кардинала Євгена Тіссерана, що був через довгі роки деканом кардинальської колегії. Журнал видрукував деякі невідомі факти про вибір передостаннього Папи Івана XXIII. Сподіваються, що Ватикан запротестує проти друку щоденника кардинала Тіссерана, бо, звичайно, ватиканські архіви можна використовувати щойно після 50 років. А від смерти кардинала не минув ще й рік.

Редактор журналу твердить, що він дістав спомини до друку від близького приятеля Тіссерана монс. Дж. Роше.

Українці в Бразилії

Останне числа „Інформативної служби Східніх Церков" подає причину, чому створено нову єпархію для українців католиків у Бразилії. Там читаємо: „Така потреба виникла з об'єктивних даних, добутих з таблиці статистики про українців, що живуть у Бразилії. З неї виходить, що українці висуваються на передове місце числом, організаціями та різними заведеннями, а саме: є 120,000 вірних; чернечий клир (Василіяне) — 37 священиків, 31 студентів, 3 новики і 13 вступників; є теж 8 священиків єпархіяльного клиру.

Служебниці Непорочної Діви Марії розподіляються ось як: 252 з довічними обітами, 67 з тимчасовим обітами, 28 новичок та 16 вступниць; Катехиток Серця Ісусового є: 87 з обітами, 8 новичок і 10 вступниць; Катехиток св. Анни: 49 з обітами і 19 новичок.

Крім того діє (на терені єпархії) 49 католицьких шкіл та дві семінарії: велика і мала оо. Василіян та підготівна семінарія єпархіяльного клиру. Є 14 парафій та 17 церков" (Ч. 338, ст. 6).

• **Французька поліція** знайшла в автомобілі, що належав турецькому громадянинові 33 фунти наркотику опіо-морфіни, що була захована в задньому колесі автомобіля.

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ СВЯЩЕНСТВА

О. ЙОСАФАТА ШКВАРКА ЧСВВ

У неділю, 4 червня ц.р. в церкві св. Василія В., Едмонтон-південь, відбулося незвичайне торжество. О. Йосафат Шкварок ЧСВВ, відзначував срібний ювілей свого священства. О год. 12 ювілят відслужив св. Літургію. Співав церковний мішаний хор під диригентурою п. М. Свободи. Проповідь сказав парох о. В. Дрібненький ЧСВВ.

Після богослужби в Культурному центрі св. Василія був святочний бенкет у пошану ювілята. Парафіяни й гості заповнили залю. Мило було ювілятові посеред своєї родини. Побіч ювілята сиділа його мати пані Емілія Шкварок-Коваль, д-р Євген та д-р Роман — брати — із Ванкуверу зо своїми дружинами, п. Мирон із родиною та сестра ювілята пані Теофілія Мороз із чоловіком і родиною. Прибула на це свято теж одна кузенка з Тексас, ЗДА.

Святочний обід почався піснею-молитвою „Отче наш", що його відспівав чоловічий ансамбль „Херувимський збір" під керівництвом п. Мих. Свистуна. Господарем бенкету був п. О. Жарський, шкільний товариш ювілята.

У часі бенкету промовляли: о. В. Дрібненький та о. ігумен Р. Мельник із Мондеру, які склали побажання від отців-співбратів по чину. Д-р В. Байрак широко розказав життєпис о. ювілята, а п. К. Лесняк, промовляючи від парафіяльної ради й гостей, вручив дарунок о. Иосафатові. Від сепаратних шкіл, де ювілят працює міжобрядовим координатором, склав побажання о. Фатеджералд. Від т-ва Мужчин промовляв п. М. Смульський, а пані В. Тиркало від ЛУКЖ. Від клюбу молодих подруж промовляла п-і Пуцило, а П. Балко від Культурного осередку.

Під час бенкету виступав згаданий уже чоловічий ансамбль із мистецькою частиною. „Карпати" — сольо М. Свистун і „Ставок заснув" — сольо Л. Пастушенко. Маленькі Діяна й Джеймсі — братанки ювілята — відтанцювали український танець. Многолітствім закінчено цю мистецьку частину бенкету.

Милою несподіванкою для ювілята був сердечний лист-подяка нашого Владики Кир Ніля та його побажання на дальшу працю.

Промовляла на бенкеті щаслива мати ювілята п-і Емілія. Словом подякою для всіх звернувся накінець о. Иосафат Шкварок — соленізант цього дня.

* * *

О. Иосафат-Юліян Шкварок ЧСВВ, син пок. Юрія та Емілії з роду Чичка є уродженець Ст. Боніфас, Ман. Дідо та баба по мамі були піонерами на едмонтонському терені громадського та релігійного життя. Приїхали вони з 5 літньою Емілією ще перед приїздом оо. Василіян у 1902 р.

Батько ювілята приїхав до Канади 15 річним юнаком. І тільки завдяки своїй витривалості він став піонером нашої інтелігенції в Алберті. Він стає учителем, а потім кінчить право й 30 літ веде адвокатську канцелярію в Мондері.

У 1917 р. молодий учитель одружується з Емілією. Благословив їх на подружже життя єпископ Никита Будка. Канадський уряд пропонує молодому Юрієві інспекторство шкіл, але він його не приймає. Бо тоді якраз єпископ Будка зорганізував у Манітобі бурсу Т. Шевченка й сюди покликує молоде подружжя взяти адміністрацію цієї бурси. Поставивши основи під цю бурсу, панство Ю. Е. Шкварки переїжджають знову до Едмонтону, де в 1925 р. Юрій кінчить право й стає адвокатом. Багато добра зробив цей інтелігент-піонер для наших людей. У хроніках мондерського манастиря багато теплих записок залишилося на вічну пам'ятку й вдячність цього приятеля оо. Василіян.

* * *

Із цього подружжя народився наш ювілят — о. Иосафат. Перші роки свої й початкову школу закінчив у Едмонтоні. В Едмонтоні ходив він і до гайскулу. Парафія св. Иосафата й церква того ж святого це рідна парафія і церква о. Иосафата. Тут приймав він перше св. Причастя, тут був він вівтарним дружинником, членом Марійської дружини. Народний дім у Едмонтоні був полем виступів молодого студента на сцені, як декляматор, член орхестри, аматор.

О. Иосафат-Юліян закінчив свої вищі студії в албертського університету із ступенем Б. Ед.: ім. Ед. Декілька років він учителює. Та Бог його кликав до іншої праці. У 1940 р. він залишає вчителювати, вступає на новіціят оо. Василіян у Мондері, де з мошаною рясою приймає імя Иосафат. У 1947 р. приймає єрейські свячення з рук пок. архиєпископа В. Ладики ЧСВВ у Ґримсбі, Онтаріо.

У 1948 р. постає Апостольський екзархат у Алберті. Перший Екзарх — Преосв. Кир Ніл — вибирає собі молодого о. Иосафата на секретаря. І на цьому пості клав він основи під організацію парафії і місійних станиць в Алберті й Брит. Колюмбії.

Деякий час працює о. Иосафат у Торонто. Тут, крім педагогічної праці, займається також журналістичною. Він довголітний редактор англомовного додатку до „Світла". У 1958 р. появляється праця о. Иосафата про українських поселенців у Канаді в роках 1891-1921. Особливо цікавить його справа українського шкільництва. Ще й досі о. Иосафат пильно вишукує і збирає все, що появиться в пресі Алберти про українців. То дуже корисна праця, хоч тиха й невидна.

Уже десять років працює о. Иосафат у парафії св. Василія. Він також є міжобрядовим координатором у католицьких сепаратних школах, постійно де може й як може домагається права визнання нашого обряду в школах. Бажанням його тепер є, щоб у систему канадійського урядового катехизму призначеному для шкіл, встромити також поняття про нас і наш обряд, щоб його вивчали не тільки наші діти, але знали про нас і діти латинського обряду. Ця справа нелегка, але гідна змагання.

У цій ділянці бажаємо щиро успіхів нашому ювілятові!

* * *

Божого благословення та витривалости в праці для добра нашої, української Церкви й народу бажаємо вам, отче ювіляте!

Ще на многі й благі літа, отче Иосафате!

Ваш друг — Василь

ВІСТІ З ЕДМОНТОНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

27-го серпня, 1972, Преосв. Владика Василь (Величковський) єпископ Луцький, відслужить Архиєрейську Службу Божу у церкві св. Покрови у Ванкувері, Бр. К., для Ванкуверу міста й околиць.

3-го вересня, 1972, Преосв. Владика Василь (Величковський) єпископ Луцький, відслужить архиєрейську Службу Божу у катедрі св. Иосафата, для Едмонтону міста й околиць.

4-го вересня, 1972, відбудуться священичі реколекції у Сейнт Алберт. Реколекції розпічнуться у понеділок вечером о годині 9.00 й закінчаться у четвер 7-го вересня вечером. Реколекціями проводитиме Преосв. Владика Василь (Величковський). Кожний священик нехай так уложить свої зайняття, щоб міг взяти участь у духовних вправах.

Всесв. о. митрат М. Сопуляк призначений духовним асистентом Єпархіяльної управи Братства Українців Католиків Едмонтонської єпархії.

З нагоди відвідин Преосв. Владики Василя (Величковського) в Едмонтоні відбудеться на його пошану святочний бенкет. Для приготування бенкету буде покликаний окремий громадський комітет, що до його зорганізування попрошено голову Єпархіяльної управи БУКК д-ра Мелетія Снігуровича.

Едмонтон, 17-го липня, 1972.

✠ Ніл, єпископ.

ВІСТИ З САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

23-го липня: Архиєрейська Служба Божа і візитація у церкві в Келегир, год. 10:00 рано.

30-го липня: Архиєрейська Служба Божа і візитація у Волверін, год. 10:00 рано.

Тогож дня о годині 4-ій пополудні буде благословення ново-збудованої резиденції у містечку Гамболт.

Приємно нам повідомити що на днях Саскатунська епархія закупила церкву коло озера у Ватрос, Саск. Много людей з західних провінцій прибувають сюди у літі, щоб у мінеральній воді позбутися ревматизму та інших недуг. Під час літніх місяців Служба Божа для туристів буде служена кожної неділі в годині 4-ій пополудні.

Відзначення о. М. Марусина

Папа Павло VI іменував о. д-ра М. Мрусина, Апостольського візитатора для українців-католиків у Европі титулом почесного прелата.

В 1959 р. Папа Іван XXIII іменував о. М. Марусина шамбеляном. Новий титул є вищий ,бо він підносить о. Марусина до гідности, що її мали колись вибрані достойники престольного города Риму.

Бюлетень Товариства священиків св. Андрея

ЕВРОПЕЙСЬКОЇ ОБЛАСТИ

(УПБ) — Скромно оформлене, але цінне змістом, появилося перше число бюлетеня Священичого Товариства для його членів в Европі й Австралії. Редагує о. д-р І. Музичка, голова Европейської области Товариства. Бюлетень бажає стати зв'язковим для своїх членів та має намір стати форумом обміну думками принайменше до того часу, поки появиться заповіджений орган Товариства „Нива". В ньому поміщено низку інформацій про діяльність і плян Товариства.

Бюлетень містить також список членів Товариства в Европі та Австралії; усіх членів тут є 40, що свідчить, що ще лише частина нашого священства охоплена своїм Товариством. Подаємо адресу голови Европейської області Священичого Товариства та редактора „Бюлетеня":

Rev. Ivan Muzychka
500 Hordern Road
Wolverhampton, Staffs, England

• **Ізраїльський уряд** запропонував арабським державам виміну військових воєнно полонених. В ізраїльському полоні є 60 египетських, 45 сирійських та трьох ливанських вояків. В сирійському полоні є три ізраїльські летуни, а в Египті 10 ізраїльських вояків.

• **В ЗДА перебуває** на гостинних виступах танцювальний ансамбль під керівництвом П. Вірського. Ансамбль мав 7 виступів у Вашингтоні, а відтак був у Філядельфії, Сан Франціско, Лос-Анджелес та інших американських містах.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

„ДАЙ МЕНІ МУДРІСТЬ БОГОСЛОВСЬКИХ ЧЕСНОТ: ВІРИ . . ."

о. Микола ДЯДЬО

Віра це основа.

Якщо хтось плянує вибрати собі фах із спеціяльною вмілістю, він мусить набути конечну вправу. А щоб здобути фахову вправність, на те треба часу й труду.

А навіть, якщо посвятимо час і змагання, то в кожній галузі знання і професії стрічаємося з труднощами, що їх не всі можуть подолати. І такі залишають змагання. В більшості випадків залишають змагання ті, що не мають потрібних здібностей до праці, про яку думали. Хто пр. не має сприту в руках (кажуть „має тяжку руку"), той не може бути лікарем-оператором, чи добре писати на писальній машинці.

Але є одне покликання, до якого ми всі мусимо стреміти і змагати. Ми не можемо через труднощі залишити цього змагання. До цього покликання призначив нас Господь Бог а ним є: бути святими.

Бути святим то покликання, до якого треба вправлятися і то всеньке земне життя. Смерть буде нашим днем ґрадуації і щойно зі смертю нам вручать в руки грамоту-диплом.

Ми маємо одну велику перевагу, якої дуже часто не мають ті, що змагаються за земну карієру, а саме ми маємо конечні до нашого завдання таланти. Господь Бог дав нам потрібні здібності, потрібні дарування, щоб осягнути святість. При тому ми знаємо, що, як довго ми щиро змагаємося, ми не можемо мати невдач. У змаганні до святості не має причини до занепаду духа, як також немає оправдання за невдачу у змаганні.

Таланти потрібні нам, щоб стати святими, дав нам Господь Бог у св. Тайні Хрищення. У хвилині хрищення влив Господь Бог у нашу душу три великі чесноти-сили-таланти, що помагають нам у змаганні до святості. Ними є віра, надія і любов.

Ці Божі дари є доказом Його любови до нас. Господь Бог так дуже бажає (говорячи по людськи) мати нс: тебе і мене і всіх людей зі собою, що Він робить наш поступ і наші змагання за святість по можності, як найлекшими для нас. Він не лишає нас, щоб ми змагалися посісти Його лиш на природній вірі, надії й любові; Він дає нам надприродні сили практикувати ті чесноти ,щоб тим певніше потягнути нас до себе.

Божі чесноти.

Тому, що предметом віри, надії й любови є сам Господь Бог, ми називаємо ті чесноти Божими чесностами. Вони помагають нам в Бога вірити, на Нього надіятися і Його любити. Інші чесноти, що їх називаємо моральними, мають посередню ціль. Такі як справедливість, правдомовність і чистота мають відношення до наших ближніх.

Що таке чеснота? — То звичка, що вдосконалює сили душі і скиляє нас до того, щоб робити добро. Можемо також сказати, що чеснота то духовий тлант.

Природні таланти, як примірои музичний талант, чи артистичний — то вроджені сили. Такі вроджені сили — таланти ще нікого не роблять ані музиками ані малярями-артистами. Хтось може родитися з великим артистичним талантом, але, якщо він не бере лекції пр. в малюванні, якщо він ніколи не візьме пензля в руки, то його талант буде безужиточно спати. Ми маємо дуже багато талантів від Бога і вчені кажуть, що, пересічно, люди вживають чи використовують лиш 5-10% своїх талантів.

Подібно діється й з духовими талантами, що їх вливає в нашу душу Господь Бог в часі св. хрищення: вони можуть лишитися невживані. Як охрещені, ми маємо надприродну здібність вірити в Бога і Його слово-науку, довіряти Його обітницям, на Нього надіятися і Його любити. Але, якщо ми ніколи не мали б нагоди пізнати нашу релігію, наш талант віри оставби невжитий і ми навіть не були б цього свідомі, що його маємо, бо ж про нього знаємо з віри. А що надія й любов йдуть за вірою, то й ті чесноти були б невикористані й нерозвинені.

Знайдено гріб скитського воїна

На Одещині, біля міста Арцизу віднайдено гріб скитського вояка, а при ньому золоту чашу із зображенням орла - символа могутности і вольности степів, залізний меч-акінак у дерев'яних піхвах із золотими пластинками, понад 100 бронзових наконечників - стріл, шолом та два панцирі.

То мабуть найбагатша знахідка скитського воїна з усіх, що їх віднайдено на території сьогоднішньої України.

Скитська держава на території сучасної України існувала від 6 - 3 сторіччя до Христа. До найбільшого розвитку вона дійшла в четвертому сторіччі до Христа. Її вояки робили походи аж на Балкан, тобто до нинішньої Болгарії та Югославії.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★
найнижча ціна
найкраща
обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★

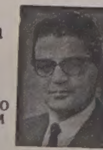

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

Ділимося сумною вісткою з приятелями та знайомими, що 24-го червня 1972-го року в Саскатуні відійшла від нас у вічність найдорожча мама і бабуня

бл. п. Софія ЛЕМІШКОВА з роду Коблянських

Похорон відбувся 28-го червня з катедри української католицької церкви св. Юра в Саскатуні. Залишила в глубокому смутку

Маю Шов — дочку
Леслі Шов — зятя
Богудара та Зоряна — внуків

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

ПРАЦІ В МУЗЕЮ УКР. КАТ. УНІВЕРСИТЕТУ В РИМІ

(УПБ) — Після набуття Блаженнішим Верховним Архиєпископом церкви Св. Сергія і Вакха та приналежного великого будинку, туди перенесено Музей Українського Католицького Університету, який раніше містився в будинку Університету при вул. Боччея. Ще до посвячення храму Жировицької Богородиці в жовтні 1971 р., тимчасово впорядковано і приміщено музейні експонати і колекції в новому приміщенні. Багато праці в це вклала п-і С. Янів з Сарселю, Франція. Однак цінні музейні збірки не були ще в такому стані, щоб їх можна відкрити для постійного огляданя. Треба було вкласти більше праці, поширити музейні приміщення та краще впорядкувати колекції.

Від кінця травня працюють в Римі наші пані з Філядельфії — Стефанія Пушкар та Марія Мазур над впорядкуванням музею. Перша наша заслужена діячка є добрим знавцем народнього мистецтва, але також музейної справи, а друга пані є спеціялісткою народних писанок (сама вона також підготовляє свою власну колекцію 36 писанок з різних областей України). З ними прибув також з Філядельфії студент мистецтва Андрій Мадай. Вони, разом з кількома студентками УКУ, взялися за основне впорядкування музею, поширення окремих збірок та відповідне розміщення експонатів. Сьогодні вже можна подати прелімінарні висліди їх праці, яка буде продовжуватися і в липні, коли приїде до Риму для праці в музеї пані Ірина Павликовська з Канади.

Музей сьогодні приміщений на третьому і четвертому поверхах; документаційно-виставкові матеріяли про стан релігії під комунізмом перенесено до нового крила будинку, який саме здано до вжитку. Український Музей тепер складається з таких відділів: історичний, зокрема об'єкти церковного вжитку (Владичі і священичі облечення, антимінси, плащаниці, хрести, богослужбові книги тощо); відділ старих ікон, відділ народньої різьби, відділ народньої вишивки з України та окремо народнього мистецтва з країн українських поселень.

Окремо влаштовано велику кімнату скульптур та кілька кімнат образотворчого мистецтва, в тому одна велика заля, яка має вигляд справжньої ґалерії. Вже понад 50 українських малярів мають свої картини в Музею. Годі згадувати тут усіх мистців (це буде подано пізніше в каталозі), які вже передали свої твори для музею. Але варта згадати тих, чиї збірки вже займають окремі невеликі музейні кімнати: пок. М. Осінчука, Я. Гніздовського, Ю. Колесара, Л. Онишкевича. Цінною є збірка медальонів пок. скульптора В. Масютина. Далі є кімнати графіки та новішої ікони.

Слід окремо згадати кімнату з експонатами із життя та діяльности Блаженнішого Верховного Архиєпископа, фундатора і опікуна Музею. Тут є зокрема різні фотографії, портрети, дипломи, різні грамоти і зокрема різні особисті дари, які наш Блаженніший одержав від своїх і чужих осіб та установ. Про це можна б спеціяльно і багато написати. В окремій кімнаті виставлено експонати неукраїнського мистецтва з країн українських поселень. Але й вони цінні саме тим, що це є дарунки для Верховного Архиєпископа з країн, які він відвідував.

Упорядкування, опис, а подекуди й реставрація деяких експонатів вимагає великого вкладу праці і це наші пані та добровільні працівники — студенти роблять з великою відданістю й винахідчивістю.

Музей сьогодні має характер історично-етнографічного і, як такий, напевно згодом буде збагаченням для Риму, який має вже різні тут національні музеї, академії та інститути. Для цього напевно причиниться і його центральне положення в старій частині Риму. Вже тепер є зарезервовані години для відвідувачів.

Приклад Українського Музею в Римі є дуже повчальним того, як у великої людини зродилася плян-концепція цього музейного осередку, як послідовно ця людина перевела цей плян у життя; як ідейна спільнота, а часто й безіменні меценати допомогли придбати приміщення та мінімально забезпечити нову установу без всяких дотацій збоку, і як сотні людей жертвують експонати та речі музейної вартости з думкою, що все це збереглося, та як ще інші ідейні одиниці жертвують безінтересовно свою працю, час і кошти, щоб попрацювати для Музею.

Так твориться, розбудовується і зберігається національна культура тут у вільному світі, коли вона загрожена на батьківщині.

В Саскатуні жертвують на манастир

РОЗБУДОВУЮТЬ МАНАСТИР В БРАЗИЛІЇ

Вже напливають жертви на розбудову монастиря св. Йосифа Обручника у Віторії, Круз Машадо, Бразилія. Поміщуємо перший список добродіїв-жертводавців, висловлюючи їм якнайщирішу подяку та сердечна закликаємо вірних наших парафій і Єпархій скріпити ці пожертви своїми щедрими датками й тим прискорити розбудову монастиря, що його Господь благословить численними кандидатками.

Пожертви склали:

П-і: Марія Петрик 240 дол., по 100 дол. Текля Мудра, п. Іван Прийма, п-і Ф. Гучковська 25 дол., по 20.00 дол.: Катерина Ільницька, Марія Галлас, по 10 дол.: п. Микола Голдун, п. Іван Стецик, по 5 дол.: Йосифа Кнігініцка і Текля Бучковська.

Відділи ЛУКЖК Саскатунської єпархії (через Єпарх. Управу) 170 дол. Місійне Т-во св. Йосафата (посилка через руки о. С. Семчука — Вінніпег, Ман.) 250 дол. о. П. Малюга ЧНІ, Вінніпег 100 дол., по 25.00 дол.: п. Василь Струшинські Вінніпег, п. Павло Малицький Геффорт, п-і Катерина Баскус Порт Батлфорд, п-і Анна Приступа Нірт Батлфорд, п-во Андрій і Джеймс Лапка Руссель, Ман. п-і Сильвестер, Америка, по 20.00 дол. п-і Меріян Білокрилій Норд Батлфорд, п. Никола Козачевич Парквю, п. Т. Н. Фурда Арґорт, Ман., п. Іван Павлів Гамболт 10 дол.

Чергові списки добродіїв-жертводавців слідуватимуть.

Не жаліймо гроша на добру ціль, Господь винагородить стократно. Жертви проситься надсилати на адресу:

Sister Theodora Matwichyna
2-Eby Street
Saskatoon, Sask.
S7L 3R7

Анна Марія Баран,
прес. реф. Централі УК Саскачевану

ЗДА будують торговельні судна

ЗДА видадуть в короткому часі 660 мільйонів долярів на побудову торговельних суден, в тому 3 судна для перевозу нафтової ропи посмністю 265,-000 тонн. Кожне з них буде таке широке, як грище для футболу, а довге втроє футбольної площі.

279 мільйонів долярів, або 40% заплатить американський уряд, а решту заплатять корабельні компанії.

КОМЕНТАРІ

ДЕЩО ПРО КАНАДСЬКУ БАГАТОКУЛЬТУРНІСТЬ

В минулих кількох роках історія канадців неанглійського і не французького походження позначилася великим зацікавленням їхньою традицією, мовою і культурою, теж пожвавленням праці над їх збереженням і розвитком.

Здається, що до цього пожвавлення причинилися багато канадські французи. Вони бо в гострій формі домагалися введення в життя закону про права французької мови в публічному житті Канади. Як відомо, для прослідження цієї справи уряд створив королівську комісію двомовности й двокультурности, що відбула цілий ряд публічних допитів і проголосила їх висліди з пропозиціями щодо забезпечення прав французької мови й культури в Канаді. В часі публічних допитів висунули свої вимоги відносно збереження і розвитку їх мови й культури теж інші канадські національні (етнічні) групи, що потім найшло своє місце у звіті цієї комісії.

З рекомендацій королівської комісії не всі меншинні групи, а зокрема українці, вдоволені. Проте комісія мусіла визнати офіційно, що в Канаді існують ще й інші національні групи, крім англійців і французів, які домагаються певних прав щодо їх мов і культур, підтверджуючи, що їм ці права належаться.

Мабуть, у противагу французьким домаганням деякі канадські політики, що не гляділи ласкавим оком на французів, почали від себе висувати вимоги за збереженням і розвитком мов і культур інших національних, чи пак етнічних, груп Канади. Так у цілій Канаді виринула справа збереження та розвитку мови та культури інших національних груп.

Дальшим кроком у розвитку цієї проблеми був почин сенатора Павла Юзика, який почав організувати всі національні групи, крім французів і англійців, називаючи їх „третьою силою Канади". Його акція, а теж шум довкола французьких вимог, висунули справу мов і культур менших національних груп на широку всеканадську площину. Це не були вже ширші чи вужчі обітниці кандидатів на послів до федерального чи провінційних парляментів, що обіцювали виборцям національних груп за підержку у виборах боронити деякі їх домагання, це не було вже захоплення танцями чи піснями у виконанні хорів національних груп, що виступали в своїх національних строях, чи смакування національних страв на бенкетах окремих груп, чи навіть навчання української мови в обмеженому розмірі в державних школах. Тут, на всю ширину, висунено справу збереження і плекання мов і культур національних груп.

Підкреслене акцентування потреб менших національних груп виявило ще один аспект цієї справи, що про неї досі голосно не говорили. А саме національні групи Канади усвідомили собі, що вони не лиш по назві є „третьою силою" Канади, але що їх кількість це, ні більше, ні менше, тільки одна третина всього канадського населення. Це й заставило федеральний та провінційні уряди присвятити вимогам національних груп більше уваги.

Започаткував цю справу передусім попередній албертський прем'єр Г. Стром, на доручення якого Амвросій Головач, тодішній міністер для справ культури, молоді та розваг, підготував першу в історії Канади конференцію національних груп, що відбулася в Едмонтоні в половині липня минулого року. Проєкт багатокультурної політики албертського уряду, виготовлений міністром А. Головачем, проголосив прем'єр Г. Стром на конференції багатокультурности, що в ній взяли участь 78 делеґатів, репрезентантів 43 національних груп Алберти.

Хоч проєкт албертського уряду був дуже широкий та обіцював албертським національним групам, що творять понад 50% населення Алберти, законну й матеріяльну допомогу в навчанні рідної мови, збереженні і дальшого розвитку їх культур і традицій, багато учасників конференції висловило побажання, щоб на майбутній конференції представники національних груп самі опрацювали проєкти навчання своєї мови та зберігання й розвитку своєї культури і подали його на розгляд урядові.

Саме під таким кутом йшла підготовка до другої албертської конференції багатокультурности, що відбулася в днях 16 - 19 червня цього року в Едмонтоні. Ця конференція обговорювала проєкти, що їх подали понад 60 національних груп Алберти. Дещо раніше, від 2 до 5 червня ц.р., відбувся в Онтаріо т. зв. „конгрес онтарійської спадщини", в якому взяло участь понад 1,000 делеґатів. Вони й висунули свої вимоги до онтарійського уряду в справі збереження і розвитку культур своїх національних груп.

В днях 9 - 11 червня відбулася конференція в справі збереження української мови та української культури в Квебеку. Конференція була відмінна від інших конференцій багатокультурности тим, що на ній обговорювано лиш справу збереження української мови та культури в першу чергу в провінції Квебек, а дальше й у інших провінціях Канади. Конференцію влаштувала лиш українська група з Квебеку, але в ній брали живу участь та виступали теж представники

(закінчення в 3-ій колонці)

Дещо про канадську багатокультурність

(закінчення ред. статті)

провінційного квебекського та федерального уряду. Доброю стороною цеї конференції було те, що на ній видвигнено проблему української мови та культури в цілій ширині, а не, як це було на інших конференціях ,лише в рямцях плекання та збереження мови та культури всіх національних груп даної провінції.

А федеральний уряд заповів ще минулого року, що й він підготовляє конференцію національних груп цілої Канади, але досі не проголошено ще ні часу конференції, ні її програми. Покищо прем'єр - міністер П. Трудо заповів, що покличе до життя раду багатокультурности, складену з представників різних національних груп, і що вона буде дорадчим чинником для федерального уряду. Досі ще невідомо, чи члени цієї ради будуть призначувані урядом, чи вибирані окремими національними групами.

Є чутки, що уряд Саскачевану теж підготовляє конференцію національних груп, проте досі ще нема офіційного комунікату в цій справі.

Одне слово, справа навчання мов та зберігання й розвитку культур канадських національних груп починає ставати дійсністю. Але виглядає, що, від конференцій і конференційних резолюцій до їх реалізації, ще таки дуже далеко, бо на шляху до цього чимало трудношів, розв'язка яких ані легка, ні проста.

Ці трудноші сподіємося з'ясувати в чергових статтях.

Помер ред. Данило Чайковський

В понеділок, 3 липня помер, по довгій та важкій недузі, в шпиталі св. Бернарда в Нью Джерзі бл. п. Данило Трунко-Чайковський. Покійний відійшов у вічність на 64-ому році життя по довгій та важкій недузі.

Покійний народився 17 березня 1909 р. в селі Мишків, пов. Заліщики, де його батько був парохом. Гімназійні студії закінчив у Станиславові, а відтак студіював філологію на Львівському університеті.

Покійний брав живу участь в праці Організації Українських Націоналістів, якої провідним членом він був через довгі роки, та займав провідні становища в організації СУМ. За приналежність до ОУН покійному прийшлося сидіти в польських та німецьких тюрмах та в ославленому німецькому концентраційному таборі Авшвіц (Освєнцім), про який написав теж спомини.

Після війни покійний Данило був через довгі роки редактором тижневика „Українська Трибуна" та „Шлях Перемоги" в Мюнхені та „Українець - Час" у Франції, а від кількох років редактором українського католицького щоденника в Філядельфії „Америка" та журналу „Крилаті".

Бл. п. Данило залишив декілька літературних творів, споминів, нарисів, новель, п'єс та оповідань для дітей. Він писав свої твори під псевдонімами: О. Данський, Мурмон і дядько Данило.

Останніми роками перед смертю він сповняв функцію головного виховника на вишкільних таборах СУМ у ЗДА.

Залишив у глибокому смутку дружину Любомиру, дочку Зореславу та сина Романа.

Тлінні останки покійного похоронено на українському цвинтарі в Бавнд Бруку, в суботу, 8 липня .

Вийшов з друку новий том „Богословії"

(УПБ) — Дещо спізнено, в силу наших еміґрантських умов, вийшов із друку дальший том журналу Українського Богословського Товариства „БОГОСЛОВІЯ" (34 том, за 1970 р.). На зміст цього тому, що обіймає 280 стор., складаються монографії, статті, огляди та рецензії.

Отець д-р М. Войнар, ЧСВВ, друкує майже на сорока сторінках свій основний елярборат „Проєкт конституції Патріярхату Української Католицької Церкви". Досі цей проєкт був відомий лише в скороченому вигляді. В цій статті-елярбораті о. Войнар подає, разом із головними ствердженнями конституційного порядку, широкий коментар історичного характеру та правні уточнення. Головні ствердження подано по-латині.

У доповненні до цієї статті поміщено своєрідне компендіюм „Правна основа Української Церкви на патріярше завершення" пера єп. Кир Ізидора Борецького. Автор у формі диспозиції, тез, але також з поданням джерел, арґументує в користь прав Української Церкви на її патріярхальний статус так з погляду історичного, як і канонічного.

Солідною є історична розвідка д-р Н. Андрусяка „До початків державности в Україні" (стор. 48-76), в якій автор виясннює багато контроверзійних питань до племінного устрою східніх слов'ян та початків Києва і Руської державности. Зокрема полемізує д-р Андрусяк з істориком Ю. Вернадським.

Цінну працю помістив на підставі власних дослідів професор-архітект В. Кармазин-Каковський з Ясси (Румунія) на тему: „Українська народна архітектура" (стор. 77-127 з румунським, англійським і німецьким резюме). Присвячена ця праця дерев'яному житловому і церковному будівництву Південної Буковини в Румунії. Автор доводить український характер об'єктів свого дослідження та спільність архітектурних елементів цих українських сіл Румунії з іншими будівельними об'єктами на українських землях. Працю прикрашує ціла низка рисунків і шкіців.

Єдина стаття чужою мовою це богословська праця о. проф. Ю. Тицяка, видатного німецького теолога українського роду і професора Українського Католицького Університету на тему: „Таїнство візантійської молитви' часів''' (стор. 128-151). Другою теологічною статтею є праця о. д-р І. Гриньоха на тему „Теологічні основи почитання Пресвятої Богородиці" (стор. 152-187, латинське резюме). Автор подає розвиток культу Богородиці від найдавніших часів у Церкві, зокрема зупиняючися над вченням про Богородицю на Сході, аж до новіших часів і проголошення догм про Непорочне Зачаття та про Внебовзяття-Успення. Отець д-р І. Музичка в статті „Сімдесят літ катихитики" розглядає різні катихитичні напрямки від найдавніших часів, зокрема зупиняючися над розвитком катихитичної думки XX стол. (стор. 188-214).

У відділі „Вибрані питання" проф. В. Чапля подає біографію та огляд наукової діяльности світової слави нашого хеміка, академіка І. Горбачевського (також долучена бібліографія його головних праць); домініканин А. Ессер розглядає критично джерела і дослідження до питання: „Де віднайшов Св. Константин-Кирило мощі Святого Климента, Папи Римського"; проф. П. Біланюк порушує питання „Григорій Сковорода — філософ чи богослов?", висуваючи тезу, що цей український мислитель є саме богослов-мораліст.

Є ще у цьому випуску „Богословії" кілька оглядів наукового та церковного життя, цінний відділ рецензій та „Всячина-хроніка". Закінчується том зверненням Богословського Товариства з нагоди „Року сострадання", тобто у 25-річчя арештування всієї нашої ієрархії в Україні, та списком померлих єпископів і священиків — жертви релігійного переслідування (168 прізвищ). Можна очікувати, що цей список в міжчасі доповнився та буде далі друкуватися на продовження, щоб „Пом'яник" нашого мучеництва залишився якомога повнішим для наступних поколінь.

ВИЯСНЕННЯ

Канцелярія Блаженнішого Верховного Архиєпископа і Кардинала Кир Йосифа уповноважена заявити, що розповсюджувані в останніх часах різні особисті толки і самособіпанські пояснювання V Архиєпископського Синоду, навіть за підписом Кир Андрія Сапеляка з Аргентини, не мають жодної правної основи і значення. Верховний Архиєпископ не уповноважнював для цього нікого, а його звіт в кінцевій промові на Синоді остає всилі. До правосильности ухвал і рішень, підписаних власноручно єпископами, не потрібно ніяких голосувань, і всі Владики уважали це за самозрозуміле. Кожний єпископ Архиєпископського Синоду є зобов'язаний підчинятися ухвалам більшости, затвердженим Верховним Архиєпископом, бо патріярхальний устрій не є єпископською конференцією. Коли такі ремонстранції підносяться до прилюдного відома, то вони не потрібні для списків, але хиба для вірних мирян, проти яких підноситься негодування, що вони нарушають компетенції єпископів. На всякий випадок, такі виступи наносять велику шкоду нашій Церкві, а всякі того роду претенсії належить поладжувати або з Верховним Архиєпископом, або на Синоді. **о. д-р Іван Хома, канцлер**

Не буде споминів кард. Міндсенті

Цього року мали появитися друком спомини мадярського кардинала Йосифа Міндсенті, якому, після 15-річного побуту в американській амбасаді в Будапешті, мадярський уряд дозволив виїхати до Риму. Кардинал Міндсенті пробував у Римі недовго. Він переїхав доживати віку в манастирі у Відні.

Кардинал Міндсенті написав у часі свого побуту в американській амбасаді свої спомини, які один професор зредаґував тепер до друку. Одначе тепер виявлено, що мадярський уряд поставив як умовину, що він дозволить виїхати кардиналові з Мадярщини, одначе він не сміє друкувати ніяких споминів. Ватикан погодився на умовину мадярського уряду й тепер Ватикан заборонив кардиналові Міндсенті видавати спомини друком.

З побуту президента ЗДА Р. Ніксона в Києві

Да Валл стріт журнал з 1 червня 1972)

Затримуючись в Києві, столиці України, президент хотів підчеркнути виборцям в Америці, що він усвідомлює собі силу національних груп.

Коли йому сказали, що київський князь мав чотири доньки, які всі повиходили заміж за чужинних королів, през. Ніксон завважив: „В такому випадку українську кров можна знайти по цілому світі". А потім ще додав: „ Ми маємо українців також в Америці. В Чікаго, в Піттсбургу та в багато інших місцях" „Да Валл стріт журнал" додає від себе замітку, що багато українців СССР є католиками, але більшість є православного віровизнання. (в оригіналі: руско-православні).

З КАРПАТСЬКОЇ ПОЛОНИНИ ДО ДУНАЙСЬКОГО ГИРЛА

Анна-Галя Горбач

«О, РУСКАЯ ЗЕМЛЕ, УЖЕ ЗА ШЕЛОМЯНЕМ ЄСИ!»

Відвідуємо ще Серет, містечко — вже при самій границі УРСР. Це колишня перша столиця Молдавського князівства в половині 14 віку. Розкинуті по ярах і горбках хати потопають у садах, старі церкви з 14-16 в., ктитори яких тісно пов'язані з нашими землями; у них гробівці руських купців. Усе тут дише таки нашою старовиною. Про виникнення Молдавського князівства на теренах, що до 14 віку входили до складу Галицької держави, ще не сказане істориками останнє слово. Правда, путівники для туристів повторюють старі теорії про рутенців, що прийшли щойно за Австрії на Буковину. Але топономастичні досліди, діялектологічні записи говорять про шось зовсім інше. Ідемо через чепурні буковинські села, вибігають діти на вулицю і привітно махають чужинцям. Від Серету до Сучави тягнеться цілий ланцюг таких сіл, назви яких звучать по-румунськи, але коли ближче приглянутися ,то вичитати можна: Нетостинна, Милешівці, Бадівці, Балківці, Гатна (сьогодні Дарманешти).

Уже пахне осінню на полях, у Милешівцях ціле село збирає огірки і квасить їх у величезних бочках, що їх опісля, закупорені, спускають на кілька тижнів у саги. З цими хрусткими огірками милешивчани їдуть опісля в Букарешт, де їх марка має великий попит.

Шолопотить сухим листям кукурудзяне поле, пастушки печуть шульки і тішаться цими невинними ласощами пастушого життя. На синьому небі збираються бузьки і вправляють молоді крила. Час і нам вирушати в далеку дорогу. Якось шкода покидати ці простори, вони нам уже стали рідні й близькі. Наше авто ковтає кілометри в напрямі на південь. Уже минаємо історичну Сучаву з її барвистими покрівлями старих церков, наближаємося до давньої історичної австрійсько - молдавської границі. Чую, як під настроєм загального смутку і прощання мій чоловік промовляє: «О, Руськая Земле, уже за шеломянем єси!»

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
Український католицький тижневик • Виходить щочетверга в Едмонтоні • Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton • Member of the Canadian Weekly Newspapers Association • Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

КЛОНДАЙК 1972

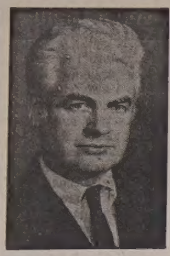

мейор Айвор Дент

Нервове побудження то щось таке, що ми радше стараємося його уникати, таксамо, якби уникали всякої турботи. Але й у тому є деякий вийняток, а ним є... нервове побудження в часі КЛОНДАЙК-днів. Воно є заразливе й воно находить на едмонтонців щороку в липні протягом минулих десяти років. Цей ненормальний стан є характеристичний тим, що в людей прискорюється биття пульсу, вони стають дуже веселі та хвильовані й цей настрій удїлюється однаково всім — молодим та старим.

Т.зв. клондайкська гарячка розпочалася перший раз десь в 1800-их роках, приблизно в тому часі, як вздовж берегів ріки Норт Саскачеван було відкрито поклади золота. В 1898 р. клондайська гарячка осягнула розміри пошести, після того, як проголошено, що на Юконі відкрито поклади золота. Едмонтон, тоді ще мале містечко з 1,500 мешканцями, несподівано переживав велике оживлення. Чоловіки мандрували тисячами до Едмонтону, деякі з них задержувалися на кілька днів, інші жили тут кілька тижнів, а ще інші й по кілька місяців, заки пустилися в остаточну 1,500-милеву дорогу до Юкон.

Тепер Едмонтон буде згадувати шумно знову ті дні великого пожвавлення в Едмонтоні. Починаючи в год. 9.30 перед полуднем, в четвер, 20 липня, світової слави природник та геолог д-р Ал Емінг буде їхати на чолі багатого в різні кольори парадного походу Клондайк-днів через центр Едмонтону. Починаючи з тої пори, Едмонтон буде відзначувати святочно одну з найбільш романтичних діб своєї історії. Хоч в цілому місті слідно пожвавлення, рух та окремий настрій протягом десятиденної програми Клондейку, то мабуть найбільше враження з цілої програми залишить по собі променада на 23 липня. Для цієї цілі буде зарезервовано 10 блоків в центрі Едмонтону і ,якщо буде погода, там буде біля двісті тисяч людей. Ця променада була описана як одна з найбільших показів на вільному повітрі на північно-американському континенті. Цьогорічна наша недільна променада буде знова переведена під проводом нашого головного керівника Дейва Посія.

Недільна пополуднева променада в центрі Едмонтону буде попереджена перегонами на поромах, які повинні зачатися в неділю, в десятій годині ранку.

В змаганнях, через центр міста, на просторі десяти миль в діл рікою Норт Саскачеван братимуть участь: чоловічий, жіночий та мішаний відділ світового чемпіонату, та веселий відділ комедії.

Вони всі є частиною учасників щорічних перегонів з нагоди Клондайку на ріці. Цього року в перегонах братимуть участь моторові човни, як теж кану, а крім того там відбуватимуться ще й інші цікаві водні спортові змагання.

Цього року, вперше протягом 94-річної діяльности, Едмонтонська виставова асоціяція відкриє виставові брами для публіки в неділю, 23 липня. Хоч газардові гри в „Сальоні срібного пантофля", як теж інші газардові гри не будуть дозволені, то для публіки будуть відкриті для користування даром їзди на штучних конях, виставки у виставових будинках, покази, крамниці зі стравами, палата Клондайк, різні поїзди та інші розривки.

Більшість великих виставок в Канаді та ЗДА від років розпочинають свої програми в неділю, а Едмонтон цього року йде їх слідами.

Отже затямте собі, що Едмонтонська вистава (Ексгібішен) буде широко відкрита для публіки вже в неділю, 23 липня, починаючи в 12-ій годині полудня. Не вся діяльність Едмонтонської вистави буде зосереджена на виставовій площі, на площі, де буде відбуватися променада, чи над рікою Норт Саскачеван. Деінебудь у місті ви пішли би, ви всюди побачите якусь частину гарячки Клондайк, що панує в ці дні всевладно скрізь. Нічні клюби та бари з алькогольними напитками по цілому місті не лише матимуть в себе виступи найкращих кабаретових артистів, але ви там побачите веселу кумпанію, яка буде співати й танцювати до ритму пісень Клондейк днів.

Вулицями Едмонтону маршуватимуть оркестри. Кожного дня буде спеціяльна програма Клондайк на Міжнародньому летовищі, щоб привітати наших відвідувачів з різних околиць Канади; програми, покази та атракції Клондайку будуть відбуватися по наших осередках продажу („шапінг сентер"), а театер Сітадель буде, як передше, ставити що вечора захоплюючі вистави з днів Клондайку.

Кудинебудь ви підете, ви будете захоплюватися й переживати кожний чарівний момент цеї золотої ери... днів Клондайк 1972 р. в Едмонтоні.

Ви можете шукати за золотом, дивитися на відтворення грабіжного нападу на кінну карету, або сміятися з вусатими послугачами вбраними в лискучі одяги та з дівчатами, що танцюють в „Салоні срібного пантофля".

То є щорічний едмонтонський фестиваль веселощів. Допоможім, щоб він блестів усіми красками та всею веселістю, які зможемо вкласти в цю десятиденну програму Клондайку! Чи ви є рисковий грач, чи шукач золота, чи східний чепурун, впевніться, що ви одягнулися відповідно на цю оказію. Дні Клондайк 1972 є призначені на те, щоб вони митотіли всіми красками, бо кожна жінка в Едмонтоні тоді чепуриться, звивається та вигинається на всі боки, одягнена в суконки в яскраві кольори та шелестячі спідниці з тафти. То направду буде весело. Та остаточно... це якраз і є таке, яким ми хочемо його мати.

Айвор Дент, мейор

Маніфестація в Торонто

(закінчення з стор. 1.)

Канади були все горді на свободу в Канаді. Вони були горді на свою первісну батьківщину... Воля в Україні була дуже змінлива... Можна чесно сказати, що українська раса належить до витревалих і впертих борців за волю".

„Я вірю у святість людської особовости — і тим самим у право вибирати собі уряд. Я вірю у право особи на безсторонний і справедливий суд. Я вірю, що кожний має право протестувати проти несправедливости й тиранії".

„Ви вірите й я вірю, що ніодин державний провідник не повинен відмовлятися, щоб не протестувати перед Косигіном і Брежнєвим проти нелюдняного трактування українців лиш тому, щоб не дати нагоди совєтським лідерам порівнувати того, що діється в Україні з тим, що було в 1970 р. в Квебеку.

„Я разом з вами протестую проти тиранії й несправедливости, що їх стосує СССР проти українського народу, балтійських держав і інших націй за залізною заслоною. Довершувані злочини, включно з ганебними закритими судами проти дисидентів-літераторів і культурних діячів, мусять бути виявлені в повній своїй протизаконності. Масові арештування, таємні суди, депортації, позбавлення свободи слова й свободи думки, переконань і релігії, позбавлення свободи зборів й об'єднань — не можуть бути толеровані".

„Арештують письменників, що відважуються покликуватися на совєтську конституцію і права людини основані на чартері ОН. Повторюю, право покликуватися на конституцію стало в СССР злочином, за який карають роками ув'язнення чи висилкою на Сибір".

„Двоязичне лицемірство СССР, що осуджує інші народи за колоніялізм, а в той самий час відмовляє права підбитим народам у своїх границях на самостійність — повинні всі й завжди осуджувати".

„Чому московський колоніялізм, вдержуваний брутальною силою, не приверне уваги ЗДА чи ОН хочби на стільки, наскільки звертає увагу до несправедливостей в інших частинах світу?"

„Чому СССР і його сателіти виговорюють, що хочуть, а вільні народи не піднесуть голосу, щоб не спричинити „проблеми" в ОН? Чому має існувати таке подвійне право і подвійна справедливість?"

У ПОШУКАХ ЗА ПРАЦЕЮ І ТОВАРИСТВОМ

ЗАЦІКАВЛЕННЯ КАНАДОЮ І ЕМІГРАЦІЙНИМ ЖИТТЯМ ЛЮДЕЙ

Тома КОБЗЕЙ

В 1913 РОЦІ Я ОДРУЖУЮСЯ

Участь у культурно - освітнім товаристві та товариське життя з хлопцями і дівчатами відганяло від мене, та й не тільки від мене, а від всіх молодих, тугу за рідними селами. Зійшовшись у вільні дні від праці разом, ми співами й жартами творили своє й рідне середовище. Помалу — помалу з товаришування з дівчатами зав'язалася дружба і починалася любовна романтика. Кожний з нас молодих мав свою дівчину, а як не мав, то чекав, може приїде яка зі старого краю.

В 1913 році я познайомився з дівчиною Оленою Ґреґорійчук, що приїхала з Видинова до Канади так, як і я.

Олена була дівчина тиха й скромна, а при тому розумна. Ці прикмети у неї мені дуже сподобалися. У розмові з нею я довідався про її рід та й про те, чому вона приїхала до Канади.

Походила вона з стародавнього роду. Її дідо по матері Данило був кремезної будови і сім стіп високий. Носив великі козацькі вуси і голив голову, лишаючи козацький чуб. Внукам, а в тому й Олені, він оповідав про панщизняні часи і про те, як він ходив панщину відробляти. Одного разу, оповідав він, вийшов на поле до роботи вже пізно. Це побачив „окоман", наганяч робітників, і нагайкою, не злажучи з коня, почав його бити. Розлючений дід Данило стягнув „окомана" з коня та так його почастував своїми здоровенними кулаками, що він до трьох днів віддав Богові духа. За такий вчинок чекала діда Данила шибениця.

Прийшовши додому, він оповів усе своєму дедеві, який його заховав десь у соломах, а сам поїхав до Снятина, до знайомого судді, шукати поради. Тоді вже ходили між людьми чутки, що от-от мають панщину скасувати. Тоді цей суддя порадив дедеві, щоб Данило втік на якийсь час до Румунії. За цю пораду заплачено судді чотири кірці пшениці.

Дідо Олени перекрався через кордон до Румунії і так врятувався від смерти. По скасуванні панщини в 1848 році він вернувся до села, але при наділі ґрунту, тому що забив „окомана", не дістав ні клаптика землі.

Другий дід Олени, по матері, був зовсім інший тип. Він був у добрих відносинах з панами і придбав досить багато поля. Але на старші літа почав, як в нас казали, грати пана. Почав собі заходити з панами і підпанками до шинків і почав пити. Пив „на книжку" і вкінці дійшло до того, що ця книжка виказала стільки грошей, що жиди забрали майже увесь маєток. На старість він ледве не став жебраком.

Матеріяльний стан одного і другого діда відбився і на матеріяльному стані роду Ґреґорійчуків, з якого походила моя знайома дівчина Олена. — Не маючи подостатком землі на людський прожиток, казала мені Олена, я рішила поїхати пошукати кращого життя у новому світі.

Ці слова сказала вона так щиро і отверто, що в моїй голові блисла думка:

— З такою дівчиною варто не тільки товаришувати, але й одружитися!

В 1913 році я знею одружився.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ВАСИЛЬ ГАВРИЛЯК В ЕДМОНТОНІ

В. ГАВРИШ

ВАСИЛЬ ГАВРЕЛЯК

Гавреляковi клопоти з містом, чи радше його противниками, зачалися від купна фарми на південь від тодішних кордонів міста Едмонтону. Там фармував англієць Отвелл, який постарівся, покинув фармування й вирішив свою фарму продати. Тою фармою зацікавився якийсь американець Ґрей і купив її за 65.000 долярів. Але Ґрей був американець, йому фарми не було потрібно й він почав шукати на неї купця, щоб троха на перепродажі заробити. Хтось йому порадив піти до шваґра Гавреляка Шандра, який мав гроші й цікавився різними бизнесами. Шандро порозумівся зі своїм шваґром Гавреляком й вони оба купили ту фарму від Ґрея за 125,000 дол. То було добр екупно й, здається мені, що кожний едмонтонець, який цікавився розбудовою Едмонтону й знав, що Едмонтон буде розбудовуватся на полудне, був би також купив цю фарму, бо знав, що на ній заробить гроші. Але Гавреляк зробив тут одну помилку, яку відтак його противники використали проти нього. Він, як мейор Едмонтону, так вони казали, повинен був повідомити про те міських радних, які певно були би купили фарму для міста й розділили її на будівельні площі. Зрештою Гавреляк знав, що та дільниця, де він купив фарму, буде ще того року включена до міста й тимбільше не повинен був приватно тої фарми купувати. Гавреляк і Шандро ту фарму купили й перепродали іншим підприємцям за 250,000 дол. А ті знову поділили фарму на будівельні площі й заробили на тім грубі гроші. Майже за рік на колишній фармі Отвелла набудовано чимало будинків й навіть створено нову дільницю, яка, за іменем колишнього власника фарми Отвела, називається дільниця Отвелл.

Гавреляк мав адвоката, який дня нього переводив купно й продаж тої фарми, й, здається мені, адвокат повинен був звернути Гавреляковi увагу, що він може з купном та перепродажю тої фарми мати клопіт з міською радою. Видно, що адвокат того не зробив. Як виявилося, що Гавреляк заробив на перепродажеві фарми великі гроші, в місті постав великий крик проти Гавреляка. Міська управа візвала Гавреляка до суду й суддя вирішив, що Гавреляк поступив неправильно, купуючи й перепродуючи приватно фарму, будучи в тому часі мейором міста. Місто мало запізвати Гавреляка до суду за заплату відшкодування, але Гавреляк погодився з містом й заплатив містові 100,000 дол. відшкодування, тобто приблизно ту суму, яку він заробив на перепродажеві фарми. Справу ніби поладнано, але противники Гавреляка дістали в руки свіжу причину атакувати Гавреляка.

При чергових виборах на мейора Гавреляк знову кандидував й, хоч його противники вели проти нього дуже завзяту й заїлу кампанію, він виграв вибори. Не зважаючи на те, що більшість едмонтонців заявилася за Гавреляком, його противники до яких належали м.ін. й деякі професори та студенти Албертського університету, почали вести дуже неперебірчиву кампанію проти Гавреляка, щоб його позбутися зі становища мейора міста. До них причинилися теж деякі духовники поодиноких протестантських церков, які навіть в своїх проповіддях накидалися на Гавреляка. Головною провиною не було неправильне поступування Гавреляка в справі перепродажу міської власности, але те, що він був українець, хоч того останнього ніде не видвигано публічно. Повторилися давні часи, коли наших поселенців називано різними згірдливими іменами, принижувано їх на кожному кроці та дискриміновано. Теперішня кампанія мала вже троха іншу форму. Хоч ледви, чи можна назвати культурною формою боротьби, анонімні телефони до дружини Гавреляка, з лайкою та накидами, або обкидування його хати камінням, як то було в часі передвиборчої кампанії. А після виборів його противники влаштовували демонстрації перед управою міста, домагаючися, щоб Гавреляк уступив із становища мейора. Демонстранти були би, мабуть, бралися й силою викидати Гавреляка з його бюра, але поліція до того не допускала.

Але й прихильникам Гавреляка було тих демонстрацій за багато й вони зібралися теж перед будинком, де були демонстранти, й почали, на свій лад, розправлятися з демонстрантами, причому деяких таки здорово потурбували. Перед будинком міської управи зробилася була така суматоха, що ніхто не знав, хто належить до прихильників, а хто до противників Гавреляка. Попалося тоді немало й деяких професорам та студентам університету, що мішалися до справ управи міста, хоч навіть не були канадськими громадянами, „обірвали" деякі студенти, бо прихильники Гавреляка, переважно наші робітники, мали тверді п'ястуки й не жартували з демонстрантами. Хто знає, як була би та велика демонстрація закінчилася, якщо б була не вмішалася поліція, яка поволі повиводила демонстрантів з товпи й не відпроваджувала їх до автобусів, що, викликані поліцією, стояли поблизу будинку управи міста. Як товпа побачила, що прихильники Гавреляка не жартують, почала скоро розбігатися на всі сторони й площа перед будинком управи міста скоро опустіла. До будинку управи міста не дістався ніхто, бо й поліція стерегла будинку, а ще більше страху нагнали демонстрантам прихильники Гавреляка, які „поладнали" справу з демонстрантами по свойому. Демонстранти відтак обвинувачували поліцію, що вона їх не боронила перед прихильниками Гавреляка й через те прихильники Гавреляка демонстрантів здорово потурбували. Одначе вони не могли доказати своїх обвинувачень на судовому слідстві й поліцію звільнено від усяких підозрінь.

В часі сутички між демонстрантами та прихильниками Гавреляка, хоч які вони були прикрі, не бракувало й деяких веселих картин. Я був теж недалеко демонстрантів, стояв з боку й приглядався, як наші робітники „давали собі раду" з демонстрантами. Зрештою я не був там сам, там було таких більше, як я, що з цікавости, пішли подивитися, як буде виглядати демонстрація. Ми до демонстрантів не вмішувалися й не брали ніякої участи в тій боротьбі, що відбувалася перед будинком міської управи, але приглядалися збоку тій цілій немилій „комедії", що відбувалася перед будинком управи міста.

Мені назавжди залишиться в пам'яті картина, як один з наших робітників схопив за бороду якогось професора університету, а другий бив його по руці й кричав: „пусти бороду, бо скрутиш йому карк!". Не знаю, чи наш робітник перестрашився крику, чи дійсно боявся, що скрутить професорові карк, на всякий випадок він випустив бороду. А професор, як вирвався з рук, то погнав так скоро, що здається й бистрий кінь був би його не дігнав. Гадаю, що він в житі більше на піяку демонстрацію вже не піде.

В іншому місці якийсь наш б'є демонстранта в груди, той пробує вирватися, але наш таки не пускає. Аж врешті демонстрантові якось вдалося вирватися з рук і він теж накивав п'ятами з під будинку управи міста.

Ще інші попадали на землю, на них кинулися їхні противники й б'ють, куди попало. Здається мені, що ніхто навіть добре не знав, кого б'є, але в розгарі боротьби багато не розглядався й не думав, лише бив, щоб бити. Ті з землі були би, здеться, ніколи не могли вирватися з під п'ястуків, якщо би не поліція, яка по одному витягала їх й відпроваджувала в бепечне місце до автобусів.

Деякі демонстранти були дісталися на плятформу перед управою міста. Їх притиснули наші до краю й вони мусіли скакати на діл. А то було досить високо. Якимось робом між ними о-

(закінчення на 5. стор.)

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

ОРБІТ
ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця, ЕДМОНТОН 15, АЛТА
Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

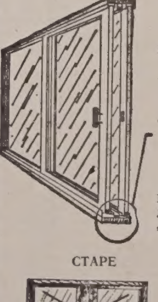

Похиле підвіконня включує:
— вінилеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ
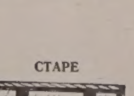
НОВЕ
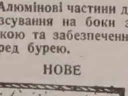

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ
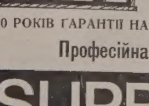
НОВЕ
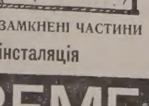

10 РОКІВ ҐАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD
429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

Едмонтон, Алберта: — золотий ювілей подружого життя п-ва В. й С. Гринчуків

Небагато подругів доживають радісного часу п'ятдесятріччя свого вінчання. Тому щасливими є ті, що в Божому благословенні святкують ті золоті роковини. Такими щасливцями є п-во Василь і Софія Гринчуки, які 10 червня ц.р. в крузі найближчої рідні та приятелів згадували ту щасливу днину, коли то їхній парох о. Юліян Паук в селі Маркопіль на Брідщині благословив їх св. тайною подружжя на нову дорогу життя.

Господь Бог опікувався молодятами, провадив їх крізь життя, окремо рятуючи їх нераз від великої небезпеки в часі їхньої мандрівки по світі доки вони щасливо вдруге не осіли на стало в Канаді. Щоб подякувати Господу Богу за видиму опіку, ювіляти 9 червня в своїй парафіяльній церкві св. Юрія молились спільно зі своїм отцем парохом у св. Літургії, виявляючи тим свою вдячність Всевишньому. В суботу ж, 10 червня о год. 5 пополудні в тійже церкві о. В. Тарнавський відслужив в присутності рідні та приятелів благодарний молебень, уділяючи ювілятам церковного благословення на 50-річчя вінчання. По Молебні всі зібрались в залі УНДому на ювілейну гостину.

п-во В. й С. Гринчуки

Господарем гостини був свояк ювілятки п. І. Доросевич. По молитві, що її провів о. парох, господар привітав ювілятів, складаючи щирі побажання від всіх приявних на залі. Він теж начеркнув коротко життевий шлях п-ва Гринчуків. Ювілят народився в родині Гавриїла й Розалії з роду Тимчишин Гринчуків в селі Ратищі зборівського повіту. Його дружина п-і Софія народилася в селі Маркопіль на Брідщині в знаній у брідському повіті родині Івана й Марії з роду Кисіль Лавринів.

6 червня 1922 р. звінчались вони в парафіяльній церкві в Маркополі, починаючи нове життя. По шости роках праці п-во Гринчуки емігрують в Канаду, осідають в Алберті на фармі родини Шандрів. По двох роках за радою знайомих переносяться до Велленд в Онтаріо. Нажаль час депресії не дозволяє їм влаштуватись на сталий побут в цій країні. Вони вертаються в рідні Ратищі і живуть там аж до 1939 р. Перед самою 2-ою світовою війною вони емігрують вдруге за море, тим разом до Аргентини. Проживають там 10 років. Туга за родиною звертає їхні очі в Канаду, де по другій світовій війні став жити старший брат ювілятки п. М. Лаврин з родиною, а дещо пізніше з Франції переселився брат Володимир. По довгих стараннях їм вдається дістати дозвіл на побут в Канаді й вони осідають в Едмонтоні, де й проживають досьогодні.

Від родини теплими словами говорили про ювілятів оба брати ювілятки п. Михайло й п. Володимир Лаврини. Вони згадували покійних батьків, які їх не тільки привели на світ, але й навчили добра — бути гідними дітьми своєї рідної Церкви та народу. Незвичайно щиро говорив про ювілятів представник родини Шандрів п. Михайло Шандро, оповідаючи приявним про перший побут ювілятів в Канаді саме на фармі Шандрів. Пані ювілятка була немов мамою для малих хлопців, а п. Василь Гринчук своєю відданою працею завоював довір'я всіх домашніх. Вітав ювілятів і бувший майор Едмонтону п. В. Гавреляк, згадуючи про те, що ювілят довгі роки працював солідно і віддано в його пленті прохолоджуючих напитків.

Парох ювілятів о. В. Тарнавський вітав ювілятів від себе, своєї дружини та від цілої парафії, в яку ювіляти включилися в початках її основання. Підкреслюючи цінні прикмети обох ювілятів, о. парох вказав окремо на їхню відданість рідній Церкві, їхню побожність і працьовитість. Дай Боже, щоб наша парафія св. Юрія Побідоносця мала багато таких же парафіян, як достойні ювіляти. Дякуючи їм обоїм за щире відношення та пошану до обох парафіяльних священиків, о. парох вніс „многоліттєвіє" на честь ювілятів.

Ювіляти не бажали собі дарунків від гостей, все ж таки родина та найближчі приятелі таки обдарували п-во Гринчуків ювілейними дарунками. Зворушені ювіляти щиро дякували Господу Богу, о. парохові, рідним та приятелям за вияви щирої сердечности, що її зазнали ювіляти окремо на ювілейній гостині. Багато побажань наспіло на ювілей від родини в Україні, як і від тих з родини, що розсіяні по широкій Канаді.

З приводу свого золотого ювілею подружжя п-во Гринчуки жертвували 50.00 дол. на свою парафію св. Юрія, в день вінчання уфундували за 35.00 дол. радіопередачу централі українців католиків, а на пресфонд „УВ" зложили 25.00 дол. Всего добра бажаємо достойним ювілятам та щастя дочекатися діямантового ювілею подружого життя.

Приявний

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ

винаймає свою залю на концерти, весілля, забави гостини та всякого роду культурні імпрези.

Телефонуйте на ч.: 479-2397; 422-8454; 429-0987

Адреса: 9620 - 109 авеню, Едмонтон

АСЕКУРУЄМО

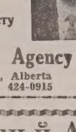

Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життева хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандерольки з нашого товару. **М. Лаврин**

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 — 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Відвідуєте свою Батьківщину? Летючи літаком "LOT" є багато легше!

Може ви того не знали, що "Lot" є одною з найстарших літунських ліній в світі. (Фактично, Стефан Джевецкі, поляк, був винахідником теорії пропеллера).

Отже, коли летите літаком "Lot", ви летите в польській традиції.

Літаком "Lot", можете летіти будь-де в Европі. Ми це знали роками.

Цього року, коли звідуватимете Европу, почніть з Варшави, летючи "Lot" польською літунською лінією. Ми трохи різнимося. Ми інтересні. Ми є польська лінія. Попросіть вашого агента подорожей зарезервувати місце на літаку лінії "Lot" в дорозі до вашої батьківщини. Резервувати можна також через будь-яке бюро "AIR CANADA".

LOT Polish Airlines
1117 St. Catherine St., West,
Montreal 110, Quebec
Phone (514) 844-2674

Групова Проща до Святої Землі

ТА ВІДВІДИНИ ІСТОРИЧНИХ МІСЦЬ У ТУРЕЧЧИНІ
ВІД 3 ДО 23 ЖОВТНЯ 1972 Р.

ВІДВІДАЙТЕ:

ЄРУСАЛИМ ТА ІНШІ МІСЦЯ В СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

В ІСТАМБУЛІ: СОБОР СВ. СОФІЇ, де посли князя св. Володимира вирішили прийняти християнство; музей, палату Топкапі, де жила султанша українського роду Роксоляна, руїни міста Ефесу, де похований св. Іван Богослов та де є гора Божої Матері та інші історичні місця в Істамбулі.

УКРАЇНСЬКІ ІНСТИТУЦІЇ В РИМІ ТА ЧУДОТВОРНЕ МІСТО ЛЮРД У ФРАНЦІЇ.

21 ДНІВ — 1,372 долярів

В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини всіх місць, готелі та гостинниці з повним харчем, оплата за відвідини музеїв.

ТУРУ ПОГОДИВСЯ ВЕСТИ: — о. митрат М. Сопуляк, який побував у всіх місцевостях.

Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.

ЗА БЛИЖЧИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:

ІВАНА ДОРОСЕВИЧА

ПОДОРОЖ ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТАКОМ КАНАДСЬКОЇ ЛІНІЇ СіПіЕр

Astro Travel Service

10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351
Edmonton, Alberta

Едмонтон, Алберта: — похорон бл. п. Николи Фаріона

Розійшлася сумна вістка між приятелями і знакомими, що в п'ятницю, 25-го лютого відійшов у вічність бл. п. Никола Фаріон на 72-му році життя.

Смерть покійного нанесла великого смутку не лише родині, але всім, що його знали. Покійний Никола прийшов на світ 13 вересня 1899 р. в Една, Алберта, в родині Івана і Маргарети з дому Возняк.

В 1941 р. він одружився з Пелагією Пухалік і обоє перейшли жити до Едмонтону, де покійний став на працю в компанії Сі-Ен-Ар. В тій компанії працював покійний аж до часу переходу на пенсію.

бл. п. Никола Фаріон

Покійний Никола був тихої і спокійної вдачі, працьовитий, любив свою церкву і ревно виконував свої релігійні обов'язки. Передплачував часописи й купував багато книжок, бо любив читати рідне слово.

Покійний лишив горем прибиту дружину Пелагію, сина Михайла і невістку, доньки: Петрусю Гелмак, і Варвару Кроскеден — всі в Едмонтоні. Крім згаданих лишив 3 внуків і 3 сестрі: Франку, Анну і Михайлину, двох братів Василя і Андрія.

Похоронні обряди почалися ввечорі 27-го лютого відслуженням панахиди в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял.

На другий день о. Р. Ганкевич відслужив Службу Божу у храмі св. Йосафата, де покійний разом з родиною був примірним членом.

На похороні було багато людей. Тлінні останки покійного зложено на цвинтарі св. Михаїла. Після похорону зібралася родина і приятелі в домі покійного на перекуску.

Дружина покійного Николи Фаріона і вся родина дякують священикові, знакомим і всім присутнім на похороні. Також дякують тим, що несли домовину покійного, тим що зложили жертви на Служби Божі, всім, що прислали чи особисто висказали своє співчуття з причини смерти покійного.

З нагоди похорону родина покійного зложила 15 долярів на „УВісті". Щира подяка за жертву а покійному Николі Фаріонові нехай дасть Господь вічне царство в небі і вічну пам'ять між людьми.

Ґлендон, Алта

ВІДІЙШОВ У ВІЧНІСТЬ БЛ. П. ІГНАТІЙ МАСЛЮК

В середу, 2 лютого 1972 р. у Ґлендонському шпиталі, після довгої недуги нирок, прийнявши Св. Тайни, упокоївся в Бозі бл. п. Ігнатій Маслюк, довголітній і примірний член української католицької парафії Успіння Пресв. Богородиці в Ґлендон, Алта, проживши 74 роки.

Покійний родився в селі Жовтанці, жовківського повіту Західна Україна, 24 грудня 1897 р. Там зріс і там одружився з Юлією Мельник 5 листопада 1922 р. До Канади приїхав вже з родиною 1 липня 1929 р. й осів на фармі на Тиріен, в околиці Ґлендону, Алта, де тяжко трудився на протязі 33 років.

У 1960 р., коли не стало вже ні сили ні здоров'я, передав фарму синові, Василеві, а сам з дружиною перейшов жити до містечка Ґлендону, де жив ще 12 років, де після довгих терпінь невмолима смерть переставила його у вічний світ 2 лютого 1972 р.

Прощаючись з цим світом, покійний залишив у смутку й жалобі свою дружину Юлію, з якою прожив спокійно 50 років, — синів: Михайла, одруженого з Маланкою Юрчишин і Василя одруженого з Вірою Вихопень на Тиріен, Алта, та 5 внуків. Також залишив покійний 3 братів: Петра і Теодора в краю, Івана в Аргентині і 3 сестри: Теодору, Анастазію і Марію, всі у краю. Покійний був глибоковіруючою людиною, лагідної вдачі все відданий рідній Церкви й рідному народові.

В п'ятницю, 4 лютого вечером, місцевий парох о. Д. Гнат відслужив у місцевій церкві парастас за спокій душі покійного, а в суботу, 5 лютого похоронну службу і Св. Літургію. Він також попращав покійного від імені дружини, родини, приятелів і співпарафіян. Тлінні останки покійного зложено на українському католицькому цвинтарі в Ґлендон, Алта.

Після похорону вдова й родина, при допомозі членкинь місцевого відділу ЛУКЖ, приймали учасників похорону поминальною перекускою в парафіяльній залі. З нагоди похорону дружина покійного, Юлія, жертвувала на пресовий фонд „УВ" 10.00 дол. Вдові щира подяка за жертву, а покійному Ігнатієві — вічна пам'ять.

Присутний

Подяка з нагоди смерти бл. п. Й. Аронця

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов 2 червня 1972 р. у вічність наш найдорожчий муж і батько Иосафат Аронець. Він важко хворів впродовж останніх п'яти місяців і в цьому часі багато приятелів та знайомих відвідували його, приносячи йому й усій нашій родині слова розради і заспокоєння.

Нам невимовно важко погодитися з тим, що його вже між нами немає.

За дбайливу лікарську опіку складаємо сердешну подяку д-рові Снігуровичеві, д-рові О. Каллагганові, д-рові Блайнові, д-рові Бондові, д-рові Вайнштайнові і д-рові Уртасунові.

Щиру подяку складаємо нашому парохові, о. радникові В. Тарнавському за уділення Найсвятіших Тайн, за відправлення похоронів, за слово, повне глибокого змісту і потіхи для опечаленої родини і за відпровадження покійного на місце вічного спочинку. О. радникові Ю. Ковальському й о. д-рові Є. Камінському дякуємо за участь у похоронних відправах, а о. радникові В. Чопеєві й о. М. Мартинковому за Служби Божі.

Наша подяка співакам чоловічого октету під проводом п. М. Свистуна за спів під час панахиди. Шановним промовцям — мґр. Ю. Стефаникові, адв. П. Саваринові, д-рові Я. Онуферкові та проф. І. Кейванові дякуємо за пращальні слова під час похоронних відправ і тризни. Панам: д-рові Онуферкові, д-рові Манастирському, інж. Іванусеву, мґр. Стефаникові, інж. Стефаневу і К. Вікові дякуємо за те, що несли домовину.

Невимовно вдячні пп. Онуферкам, за зорганізування похорону і тризни, а теж п. С. Климкович, пп. Манастирським, Доброліжам та всім, які допомагали нам у цих важких днях.

Дякуємо всім за жертви на патріярший фонд, а пані д-р М. Кейван і п. І. Хомі за переведення збірки. Дякуємо також за жертви на Служби Божі, за вінки та квіти, за телеграми й листи зі словами співчуття.

Голові Народнього дому п. Лаголі дякуємо за винаймлення залі на похоронний обід, а паням з Марійської Дружини при церкві св. Юрія, зокрема голові п. Гонтарик, за приготування цього обіду.

Дякуємо похоронному заведенню „Парк Меморіял" за переведення похорону. Сердешно дякуємо всім за молитви та за участь у похоронах, що була виявом пошани для покійного.

Хай ласкавий Господь винагородить вам за все своїми щедрими дарами!

Вдячні —
Ольга Аронець, дружина
Ксеня і Юрій, — діти

Замість квітів на могилу пок. Й. Аронця зложили жертви на патріярший фонд наступні пані й панове:

50 дол. — дружина і діти покійного

25 дол. — мґр. Ю. й О. Стефаники

20 дол. — Пластова станиця і Пласт-прият

по 15 дол. — відділ БУК при церкві св. Юрія, Український студентський клюб

по 10 дол. — д-р С. й О. Манастирські, адв. П. й О. Саварини, І. й О. Стадник, С. Климкович, інж. Я. й І. Іванусеві, Д. і М. Кубрак, М. Базюк, д-р Я. й Е. Онуферки, інж. В. й В. Кунди.

по 5 дол. — Я. Говда, Я. Цвікілевич, В. Маркевич, І. Урбан, І. Ількiв, О. Мазурок, інж. М. і Т. Стефанові, д-р М. і І. Вареници, Д. й О. Ількiв, В. Горбай, О. Чорна, О. і Н. Ґураль, Є. і К. Апонюк, Б. і С. Стефанів, М. Свистун, інж. М. Бойко, С. Довгий, Б. і І. Онуферко, Б. Мельничук, д-р М. і Г. Якимечки, Т. Войтів, О. Брода, К. Кукурба, О. Гнатюк, О. Небожук, інж. З. і О. Васараб, Л. Парадовський, М. і Н. Сус, І. й І. Хома, О. Беймук, о. М. і М. Мартинків, Р. і М. Олійник, А. Байрак, мґр. М. й О. Хом'як, Ф. Татчин і Комарницька, Ю. О. й О. Крайківські, С. Зинич, М. і Е. Берлад, П. Тодорук, К. Шульган, нечиткий підпис (12037 - 40 вул.)

по 4 дол. — І. Кухаришин, І. Кейван

по 3 дол. — І. Лагола, Я. і С. Прокопчук, С. Иопик, О. Батицька, І. Вавринчук, І. Вегренюк, І. Бомбак, О. Чопей, О. Грабар, д-р М. Свігурович, А. Зинич, І. Буцманюк, д-р В. Іванець,

по 2 дол. — д-р М. Суховерський, В. Бабюк, Н. Кузьо, Б. Фіялка, інж. Л. і М. Дитиняк, Г. Радьо, С. Ґрох, О. Янда, Р. Дринич, А. Пилип, Р. Литвинець, Л. Войтів, М. Шрам, П. Гонтарик, д-р Д. Родинюк, І. Кухаришин, Б. і Г. Блавацькі, М. Трач

по 1 дол. — В. Горбай, І. Дєдів, В. Бундзяк, І. Бойко, М. Кендзерський, Н. Муринка, П. Саламандик.

На Служби Божі за душу покійного зложили: М. і Е. Берлади — 5 дол. О. Чопей — 3 дол., А. Косьор — 2 дол., С. Стефанів — 3 дол.

Разом зібрано 510 дол. на Патріярший фонд і 13 дол. на Служби Божі. Родина покійного складає щиру подяку всім жертводавцям.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 4 стор.)

пинилися й дівчата, чи жінки, які більше крику робили за всіх. Їх теж зганяли з плятформи й вони, з криком, скакали в діл та рятувалися втечею до автобусу. Для нас, що стояли збоку, то був досить веселий вид й ми мали з того чималу потіху. Але демонстрантам було не до сміху й деякі з них таки добре „обірвали".

Після того противники Гавреляка вже не влаштовували більше демонстрацій перед будинком міської управи, хоч час до часу ще появлялися накиди на Гавреляка в газетах, і в окремих летючках, але публічної демонстрації проти Гавреляка вже не робили.

Як я вже згадував, в справі демонстрації проти Гавреляка ведено судове слідство, але з того нічого не вийшло.

В історії Гавреляка є троха дивне одно: не лише Гавреляк, але й деякі другі мейори мали з міськими управами клопіт, (м.ін. майже одночасно зі справою Гавреляка були теж обвинувачення проти тодішного мейора Калгарів, що він, як мейор, надужив своєї власти й доробився коштом міста), але нікому не робили таких прикрощів, як робили Гавреляковi. Заміт н е теж, що ті всі оборонці прав міста в відношенні до мейора ніколи не підносили голосу в той спосіб, як проти Гавреляка, як висувано заміти неправильностей про ти інших мейорів, попередників Гавреляка. Тут вже в основі лежали таки ненависть та може й зависть проти мейора, що походив з українського роду, не змінив свого імені, мав відвагу називати себе українцем, а що найважніше походив з родини українських поселенців, проти яких через довгі роки завзято виступали предки теперішних демонстрантів.

Вадена, Саск.

90-ЛІТНІ УРОДИНИ ПАНІ МАРІЇ МИХАЛЮК

пані Марія Михалюк

В суботу, шостого травня відзначувала родина й приятелі 90-літні уродини пані Марії Михалюк.

Весела подія відбулася в хаті її сина Василя Кулика. Діти, внуки й правнуки та багато приятелів витали п. Марію з її дев'ятьдесятьріччям і бажали її ще довго прожити в щастю і здоров'ю.

З нагоди родинного свята присутні зложили свої жертви на українську пресу, з чого одинадцять долярів призначили на „УВісті".

Дякуємо за жертву а п. Марії Михалюк бажаємо прожити ще много літ.

«НЬЮЗВІК»

ПРО ЕКОНОМІЧНИЙ ВИЗИСК РОБІТНИКА В СССР

Т. Г. Литвак

II

Валюта

Проте райдуга солодкого життя привілеґенції не кінчається доступом до чужоземних ідей; вона поширюється також на можливість подорожей закордон та набування речей закордонного виробу для власного вжитку.

Таким чином, совєтські дипломати, експерти комерції, артисти, обмінні професори чи відвідуючі науковці розглядають навіть коротке перебування закордоном як нагоду дістати за свої „труди" валюту, тобто чужоземні гроші. Повернувшись додому, вони дістають „сертифікати" ,які, мов у казці, відчиняють перед ними двері люксусових крамниць, де все продається тільки за тверду валюту, недоступну для рядових будівників комуністичного ладу, тобто звичайною людською мовою — державно капіталістичного тоталітаризму.

Привілеґенція „першого в світі безклясового суспільства" становить тільки один відсоток населення. Виринає питання, наївно продовжує „Ньюзвік", забуваючи про всеохоплюючий, більше як півсторічний, масовий фізичний і психологічний терор спрямований проти кожної порядної і самостійно мислячої людини та цілих багатомільйонних народів, а передусім українського, чому ж інші 99% дозволяють на існування привілеґенції без усякого спротиву? Частково тому, відповідає „Ньюзвік", що привілеґенція ховає від звичайних людей факти свого способу життя. („Знає кішка, чиє сало з'їла"). Привілеґенція зустрічається тільки з членами своєї групи, цілком відокремленої від широких пролетарських мас і уникає спокуси чванитися своїми розкошами перед простолюдами.

В додаток, продовжує журнал, совєтський робітник переконаний, що йому ще ніколи так добре не жилося перед тим. Кожного дня його бомбардують статистикою феноменального росту продукції споживчих товарів: цілих 10% більше, як у першу чверть минулого року. Це — брехня чи правда? хто знає — охоплюс 1,4 мільйонів телевізорів, 224000 мотоциклів, більше мільйона радіоприймачів та грамофонів. Недавно сам Алексєй Косиґін, колишній фаворит Сталіна, власною особою обіцяв, що в 1975 р. пересічний совєтський споживач їстиме річно на 100-120 фунтів більше м'яса, ніж він їсть сьогодні. Цікаво б довідатись, скільки фунтів чи кілограмів м'яса він їсть тепер.

Не всіх обдурили

Не зважаючи на лицемірну фікцію неіснуючого в Сов'юзі еґалітрного суспільства і могутньої всеподавляючої з допомогою кривавого ГПУ-НКВД-КҐБ московської пропаґандивної машини, яка ніколи не пропускає нагоди обурюватися буржуазним матеріялізмом, голу правду не завжди вдається затуманити т. и. Шкода тільки, знову наївно твердить „Ньюзвік", що все кінчається поміркованим бурчанням: „О, вони, (тобто привілеґенція — ТГЛ), мабуть заслуговують на це. Вони тяжко працюють для країни".

Поява відозви „Громадянського комітету" показує, що не всіх обдурили і не всіх залякали. Дехто відважується піднятий голос протесту проти жорстокого визиску робітника та казкової розкоші паразитарної привілеґенції в вібито безклясовому Сов'юзі. „В наслідок відвідин Ніксона, — говорить один інакомислячий, — ми тепер теоретично рівні зі Сполученими Штатами — політично, дипломатично й військово. Тепер буде багато людей, що візьмуть це серйозно. Вони не помиряться з фальшивою статистикою. Вони захочуть зрівнятись з ЗДА у всьому — від машини до прання до шпильок для волосся, яких нам бракуватиме ще довгі роки".

Підпільний протест „Громадянського комітету" може бути лише більш драматичною маніфестацією зростаючих сподівань совєтського споживача. Але, як думає редакція „Ньюзвіку", існують також інші ознаки цього явища. Наприклад якась совєтська газета (назва не подана — ТГЛ) недавно надрукувала, що країна несподівано стала свідомою моди, але на жаль просто не може виробити такої кількости широких краваток, щоб цей, новий, гін до моди задовольнити.

От тобі й наздогнали ЗДА! Тепер і випередити буде не тяжко.

Вони визискують робітничу клясу

Приписка редакції журналу „Ньюзвік". Хоч московська поліція перехопила майже всі протестаційні відозви, поширювані „Громадянським комітетом", керівник бюра журналу „Ньюзвік" Джей Акселбенк дістав копію тексту. Нижче подано деякі витяги з неї:

„Згідно з нашими економістами, зарплата пересічного совєтського працівника становить тільки одну третину того, що він справді заробляє. Крім того він ще платить податок. І де все це витрачається кремлівськими урядниками? . . . Ці гроші витрачаються на їхнє ласе на розкоші життя: на їхні дачі, лімузини, їхні величезні платні й премії, на їхні спеціяльні, заховані від народу провізії, спеціяльні курорти, шпиталі й санаторії. Кремлівські володарі живуть краще, ніж багато царських бюрократів (у минулому), і ще до того вони називають себе аванґардом совєтського народу. (Краще булоб „робітничої кляси" — ТГЛ). Вони визискують робітничу клясу, яка ледве може звести кінці з кінцями . . .

Друга причина убогости заробітної платні — витрати закордоном. Кремлівські володарі торгують з західніми та іншими країнами; вони не турбуються потребами свого народу, а тільки мають на увазі свої авантюристичні політичні цілі. Вони вивозять закордон у великій кількості товари найвищої якости: м'ясо, масло, рибу, кав'яр, збіжжя, сирівці та інші рідкісні товаря. Одночасно ми купуємо збіжжя в Канаді і зуживаємо наші мізерні золоті резерви. Величезні суми марнуються на озброєння так званих борців за свободу — тобто на підтримку диктаторських режимів Єгипту, Сирії, Куби і т.д., які за це дають військові бази для СССР.

. . . Декілька мільярдів рублів було витрачено на Мао Тзе-дуна, а тепер він став нашим найбільшим ворогом. Ми витрачаємо три мільйони рублів денно для того, щоб Північний В'єтнам міг захопити силою Південний В'єтнам і один мільйон денно на Кубу. . .

Шановні громадяни! Трудівники західних країн досягли свого найвищого життьового рівня і достатніх політичних свобод боротьбою. Випробувані засоби боротьби — страйки й демонстрації. Коли у грудні 1970 р. в Польщі було оголошено підвищення цін, робітники страйкували й вийшли на демонстрації і (польський голова партії Владислав) Гомулка був усунений з посади . . . Наспів час, щоб і наш народ теж почав використовувати це право. (Конституційно совєтські громадяни мають право на страйки та демонстрації — ТГЛ).

Мої рефлексії з приводу конференції багатокультурности в Едмонтоні

Нижче друкуємо слово голови Українського студентського клюбу в Едмонтоні п-и Дарії Порохівник, що його вона виголосила на радіопередачі ЛУКЖ з радіостанції СіКейЮЕй в Едмонтоні.

П-а Дарія Порохівник брала участь в конференції як офіційна делеґатка Українського Студентського Клюбу Албертського Університету.

Ред.

* * *

Головною ціллю конференції багатокультурности, яка відбувалася в Албертському університеті в Едмонтоні в днях 14 - 16 червня, уважаю, була виміна думок між представниками різних національних (етнічних) груп Алберти, щоб таким чином прийти до спільного заключення й видвигнути те, що є основним в інтересі цих культурних груп і представити це урядові для розгляду та введення в життя. Як можна було сподіватися, представники різних національних (етнічних) груп обговорювали проблеми їхніх культурних спільнот, висловили проєкти, як ці проблеми розв'язати й представили ряд конкретних внесків у відношенні до цих проблем. Групові дискусії в загальному були поділені на п'ять катеґорій: канадство, уряд і інституції, мистецтво й культурний розвиток, шкільництво і мова, права і вартості людини, і комунікація та її засоби. З усіх вичислених катеґорій, виглядало, що шкільництво й мова стали найважливішою точкою дискусії, бо без найменшого сумніву, від цих двох чинників найбільше залежатиме структура багатокультурности. В процесі застанови над безпосередніми проблемами я була свідома ще одного здобутку конференції, може навіть підсвідомо. Щоби видвигнути на денне світло конкретний вклад у скарбницю багатокультурности, окремі групи були прямо змушені перевірити культурні вартості своєї спільноти якщо йдеться про її зорганізованість і готовість дати власний вклад в таких ділянках як шкільництво і засоби комунікації. Виринає питання: наскільки окремі культурні групи є готові виправдати свої домагання на піддержку від уряду, включаючись активно в структуру багатокультурности. Тут потрібно буде виказати свій ентузіязм не тільки бравурними словами, але що найважливіше, щирою, тяжкою і наполегливою працею. Чи наша молодь під цю пору є достатньо підготована взяти активну участь в контексті життя багатокультурної спільноти, яку ми заходимося створити?

За час цілої конференції я мала почуття пресії, що ці заходи є вже запізно й малокому на користь. І то власне стає проблемою до розв'язки для нашої молоді. Конечно треба витворити серед нашої молоді атмосферу, яка збудила би в неї позитивне і творче наставлення до контексту багатокультурности.

Якраз саме під цим аспектом запланована праця Союзу Українських Студентів Канади набирає, уважаю, окремої ваги. Провідною точкою змагань СУСК — це об'єднані змагання українських канадських студентів мобілізувати по всій Канаді об'єднання сил української спільноти в тому напрямі нашого динамічного становища, в якому ми зможемо виявити себе найкраще, особливістю нашої культури.

Молоді роки характеризують роки безмежної енерґії й сміливих, свіжих підходів до розв'язки проблем в порівнанні з традиційним способом життя. Завданням студентів отже є напружити їхні змагання у напрямі здорових змін. В українській спільноті зміни є побажані в формі приміненя до особливого окруження, в якому ми находимося. Важливим є, щоб ми не ізолювали себе від інших культурних меншин і щоб наші двері все були відкриті для кращого взаємопізнання. Отже СУСК то не виключно розваговий клюб, але куди вожливіше, він включає соціо-політичну силу, яка поєднює плятформу нашої культурної спадщини з перспективою нашої соціяльної й політичної діяльности серед канадської спільноти.

Нас дуже турбує те, що різні прошарки нашої спільноти прямують до тої мети різними ходами, а тим самим часто в противних напрямах. І саме тому ми відчуваємо, що треба використати всі можливі засоби комунікації для того, щоб українці всієї Канади були свідомі себе, а в парі з тим, щоб були готові до об'єднаних нових змагань нашої спільноти.

Праця піонера ніколи не кінчиться. Під час, коли модерний світ постійно вносить в життя нові винаходи й новости, нам українцям потрібно принимати їх у нашу спадщину й напоїти їх нашою питомою українською духовістю. І хай ніхто нас не переконує в тому, що повне користування постійним поступом у цьому світі противиться нашій природі. Щоб використати цю свободу вибору, нам треба змагатися за те, щоб цей вибір був можливим. Ми мусимо бути настільки гнучкі й сміливі, щоб стати до змагу на кожній можливій ділянці людських осягів і в тому самому часі мати досить сили скріплювати зріст нашої духовної спадщини. Таким чином СУСК хоче бачити діяльність та участь української спільноти в усіх досягненнях модерної людини, але щоб це не діялося коштом затрати нашої ідентичности.

Минулого літа, наприклад, відбувався український фестиваль мистецтва, який збірно репрезентував мистецькі й художні досягнення українців Канади. Цього літа також подібні заходи пороблені, вже на меншу скалю, в різних місцевостях Канади, як ось на близькому вже джемборі української молоді в Саскатуні та під час Українського дня в Елк Айленд Парку в Алберті, поблизу Едмонтону.

Наша студентська організація також у великій мірі причинилася до здобуття позиції концепції багатокультурности, якою тепер заходимося в Канаді.

Звичайно, збереження та розвиток нашого українського „Я" в Канаді, не може залишитися самоціллю. Без належного визнання нашого зв'язку з нашою колишньою батьківщиною—Україною західнім світом, країна наших батьків не може надіятися стати вільною.

Може найважливішим заключенням із потреби зберігання та розвитку нашої української канадської культури є те, що коли ця культура не зможе здобути свого належного визнання у вільній атмосфері, вона не зможе здобути його загалом.

—o—

ВІСТІ З ЕДМОНТОНУ

РІДНА ШКОЛА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ В ЕДМОНТОНІ

В дописі про рідну школу катедральної парафії св. Иосафата в Едмонтоні, через недогляд, неправильно подано, котрі вчительки вчили поодинокі кляси.

Першу клясу вчила п-і Іванка Вероба, а другу клясу вчила п-на Люба Бойко.

—o—

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 29 липня:

о год. 7-ій вечером сходини гуртка книголюбів у п-і С. Базюк, 12328 - 95А вул.

БАТУРИН

Історична повість (41)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Похоронять, як прийде час. А може хтось похоронить і їх разом із нашими кістками? Україна побоєвище одно . . .

Та не пора на жалісні гадки! «Поспішайсь! Поспішайсь!»

Робота кипить. Ще трохи й крутом замку від сторони міста виросте новий вал і розвернеться новий глибокий рів, нові труднощі для ворогів і нова охорона для наших.

Старшини бігають, розглядають те, що зроблено, і приказують, що треба ще зробити. Тисячі рук виконують їх приказ, без супротивлення, навіть ті, що до чорної роботи зроду не звикли і не звикли слухати нікого. Спільна небезпека та спільна оборона зєдинює і рівняє усіх. Скриплять тачки, лунає відгук молотів — вал росте. Ще трохи і буде за ним безпечно.

Вже й сердюки займають на тім валі свої нові становища, приміщують мушкети, приносять ящики з порохом і кулями.

— — — — — — — — —

Нараз огонь притух, кулі здержалися в лету, кров стялася в жилах, божевільний вереск зірвався і летить ген зпоза замку.

«Ой — ой! Ой — ой! Ой — ой!»

Безтяменний жах, гнаний батогами розпуки, звірський перепуд, позбавлений усякого застановку, якась потвора, обезвічена й покалічена на душі й на тілі сунеться і реве: «Ой — ой! Ой — ой!»

Спиняється нараз робота: «Що се? Що?»

Котяться випущені з рук тачки, падуть заступи й джаґани, люди, що перед хвилиною працювали так пильно, кидають усе і біжать навмання. «Що там сталося? Невжеж?»

І Мотрю пориває людська хвиля, як стихія, вона не має сили спинити її, біжить, летить, жене. Одно має на тямці, щоб не спотикнутися, не впасти, не дістатися під ноги, бо тоді всьому кінець. А в неї ключ!

В неї ключ . . .

Чіпається тієї гадки, як потопаючий соломинки. Пробує зупинити товпу.

«Люди, стійте! Заждіть, так не можна. Не толочте себе. Ради Бога, спиніться!»

Ніхто не слухає її, жах сильнійший від голосу розуму, — женуть.

Чіпається когось за руку, сильно, мабуть стискає до болю.

«Це я, Кочубеєва Мотря, стійте! З ніг паду, ратуйте мене!»

Якісь перестрашені очі повертаються до неї, глятять, і розум до них вертає. «Мотря Василівна? Невжеж? . . . Люди, стійте. Ратуйте Чуйкевичеву Мотрю!»

Дехто стає решта товпи пересувається дальше назустріч тому божевільному верескові, в котрім, крім безтяменного «ой — ой!», почуваються уже й інші голоси, грубі, погані, як звірський рев.

Мотря нараз починає розуміти в чім діло.

* * *

В замковій стіні була колись в одному місці входова брама низька. Склепіння зарисувалося, замість направити його, зачинено браму. Згодом земля засипала її, вибуяла трава, розрослись кущі й закрили цей вхід. Люди забули, що там теж колись був доступ до замку. Ворог про нього не знав . . . Аж тепер довідався. Як? Хтось показав, якийсь новий Ефіяльт. Хто? . . . Ніс.

Отся жахлива правда вернула її втрачену пам'ять і енерґію.

Не пустити ворога, боронитися, а коли буде втрачено все, останеться ще ключ.

«Москалі вриваються крізь круглу браму, не пускаймо!» — крикнула голосом не розпуки, а нового завзяття.

«Зупинім утікачів. Ставаймо в кілька рядів, тримаймося кріпко, не пускаймо . . . Хай хто біжить до оружної вежі, може там ще є які мушкети!»

Рішучий приказ, це одинока рада в такому моменті. Товпа дійсно зупиняється, пробує супротивлятися, але побачивши, що годі, повертається грудьми до ворога.

Він недалеко, кроків може двісті, борикається зі жмінкою сердюків, що перші прискочили, завваживши зраду. Не піддаються, живим муром виростають ворогам на дорозі. Але їх мало. Треба їм на поміч поспішати.

«В кого мушкет, або сокира, — вперед!»

Декілька мужчин вискакує і біжить на певну смерть. Инші починають розуміти, в чім діло. Позбувшися першого страху і побачивши, що тут рішається питання їх життя і смерти, скоро зживаються з тією гадкою і рішаються згинути, або побідити. Нічого третього не бачать.

«Перепустіть жінок! . . .

«І дітей . . .»

«Парубки вперед!»

«Ранених відносіть на тил!»

«Лавою, лавою вперед!»

Батуринський золотар, колишній Запорожець, дядько літ коло шістьдесять, бере провід.

Невеличкий гурт мужчин і селян, що з недалеких хуторів схоронилися перед ворогом у столиці, люди здебільшого старі, давно забувші воєнне діло, перемінюються у відділ добровільних оборонців твердині.

Одні з мушкетами, другі з джаґанами, заступами, посуваються вперед. Ворог увійшов був у браму.

Жмінка сердюків не могла їх спинити. Мало хто остався живим, а ті, що остались, обливалися кров'ю. Такого завзятого бою ніхто з них не пам'ятав. Бралися попід сили, давили себе за горло очі видирали собі. Це вже була не битва, а різня, не дійсність, а томлячий сон. Ворожа хвиля вдиралася на греблю, розривала її, роздирала, перевалювалася на другий бік, аж тріщали камяні одвірки, аж брама хиталася в основах.

Золотар глянув перед себе, зрозумів, у чім річ і гукнув позад себе: «З джаґанами, по мурах на браму! Хутчійш!»

Не потрібував їм казати, що там мають робити. Приказ зрозуміли як слід. Брама була глибока кроків може на двайцять. У її мурах були вартівні і входи на верх і якісь маґазини. Все це занедбане, запущене, прямо руїни. Склепіння зарисувалося давно. Треба було тільки трохи зрушити його вниз, прямо на голови ворога, що густою лавою заповнив ціле підсіння, давлячи себе, тратуючи і дбаючи тільки про одно, а саме, якби вийти з тієї дідчої тісноти, — вперед, в Батурин, бо ззаду напирають на них нові роти, гнані приказами царських старшин. Стиснені — з боків мурами, як кліщами, ззаду здержувані своїми, а зпереду оборонцями Батурина, москалі, що увійшли в довге підсіння брами, склеплене, досить низьке і темне, справді переживають пекло. Добувають усіх зусиль, щоб вийти з нього, штовхаються, напирають на себе, місять ногами, нагадуючи раків у кобелі і хробів під каменем, стогнуть, ревуть, відходять від розуму і не чують, як над їх головами лунають джаґани, дріжить склепіння і як нараз з ломотом неподібним до нічого в світі, валиться, гнітить, придавлює їх, торощить і сотні людей перемінює в безобразну купу людського м'яса і — тною.

«Гу — у! У — у! О — о!»

— — — — — — — — —

Мотря долонями затулює уші, щоб не чути тих зойків, стонів, реву. Це вже не люди кричать, а добуває з себе останніх, передсмертних звуків якась жахлива звірюка, творится щось таке страшне й огидне, перед чим деревіє людська свідомість і на що є одна тільки відповідь, одно тільки заспокоєння — конечність...

Те, що сталося, було рівно несподіване й непередвиджене, для батуринців, і для москалів. Людська филя, рівно далеко відбилася по обидва боки, лишаючи по середині між собою румовища, помішані з глиною людського тіла, ніби нову перегороду, греблю поміж двома ставами людської злости й завзяття.

Москалі гадали, що батуринці висадили замок у воздух. З перестрахом сліпим, який не знає стриму, кинулися втікати назад, в напрямі Сейму.

Але біля моста наткнулися на нові відділи московського війська, котрі вислав Меншіков, щоб спинити втікачів.

«Куди тікаєш, стерво!» — гукали царські офіцери. «Завертай назад!»

В неслухняних стріляли. Це збільшало заколот. Салдати скакали з берегів, щоб перейти ріку. Тонкий лід заломлювався і вони потопали. Деякі плили з кригою, благаючи ратунку.

Та ніхто їх не слухав.

* * *

В цей мент біля воріт явився діякон. В правій руці шабля, у лівій хрест. Біля нього донька, а коло них старий золотар.

«З Богом — вперед!» — гукав діякон, ступаючи по камінню і трупах.

«Діти, за нами!» — кликав золотар, повертаючись до невеличкої громадки міщан і козаків, старців і хлопців-недолітків, які з безтяменним завзяттям, забуваючи про все, кинулися на ворога в десятеро сильнійшого від себе. Діякон їх веде. Не питаються, які в нього пляни, які вигляди на успіх, йдуть за ним, за тим хрестом піднятим у гору, в котрого остаточну побіду привикли вірити змалку.

Може він і сам не знав, куди їх веде, розуміючи тільки одно, що ворога треба як найдальше від мурів.

Ішли . . .

І Мотрю потягнула за собою ця стихія. Та не далеко. Пригадала собі, що в неї є своє окреме завдання, котре вона мусить сповнити, насилу відділилася від гурта, притулилася до останків муру, переждала, аж товпа перевалилася на другий бік, і по сходах, що вели до колишньої вартівні, вийшла на замковий вал.

Озирнулася.

Батурин все ще горів. Одно велике, червоне море шуміло й гуділо там, де ще вчера жили люди в своїх затишних домівках. З того моря тут і там знімалися стовпи й димарі, як щоґли потопаючих кораблів, торчали пні обсмалених дерев, як кістяки. Висока дзвінниця палала, як жертвенний стіс. Обривалися дзвони і з зойками глухими спадали вниз. А за кождим із них пожежа бухала горючим стовпом угору, ніби дзвони перемінювалися в духів і летіли до хмар. На землі їм не було вже діла.

Не задзвонять на свято побіди, коли гетьман віздитиме в свою столицю, визволивши її.

Разом із оттими дзвонами обривалися Мотрині мрії і сподівання й летіли кудись у безвісти, у пропасть, в яку й зазирнути страшно.

Нема що довше обдурювати себе. Треба дійсности глянути сміливо в очі.

І Мотря глянула круг себе.

Ворог окружав Батурин. Коли не стиснув його своїм перстенем залізним, то за хвилину стисне, здавить, сторощить. Він у кількох місцях маскує приступ. Та це лиш звичайні воєнні хитрощі, щоб обложені не знали, де їм найсильнійше требаб оборонятися.

Мотря, знаючи Батурин, як свою рідну хату, розуміє дуже добре, що бій рішається на двох точках: тут, біля забутих воріт, і там, недалеко шляху, котрим нині Герцик виїзджав на герць.

А між тим батуринці в першу чергу обороняють замок. Поза замком козаки, наче нічого й не бачать. Кожному здається, що бій рішається там, де він стоїть, і що того місця йому за ніщо в світі здавати не вільно. Почувається, що нема Кенігзена. Він був не тільки завзятий, але й тверезий, холоднокровний. Завзяття не засліплювало його.

Сказати те Чечелеві, попросити, щоб зараз післав який сердюцький відділ на підмогу діяконові, котрий пішов на розпучливу, нерівну боротьбу, бо як ні — то ворог вдереться у город.

* * *

І Мотря повернулася у той бік, де діякон з донькою і старим золотарем відпирав від брами москалів. Бачила, як перед ним, наче перед якоюсь вищою надприродною силою, подавались москалі, як золотар, забувши про свій вік, з молодецьким завзяттям косив своєю кривою шаблюкою, подібний до косаря смерти. І діяконська донька, сестра-жалібниця, не гоїть, завдає рани. За ними густою лавою пруть батуринські міщани і жмінка тих козаків, що не погибли ще обороняючи воріт. Як вони б'ються! Це вже не люди, а боги помсти, фурії, доведені крайної розпуки. Це вже не бій, а різня і гризня, в якій тямиться одно, — не датись! Полягти, або побідити, нічого третього для

Не устоїться ворог про-
них нема.
ти такого фізичного й морального завзяття. Подається. Діякон чимраз дальше посувається від брами. Не бачить ні трупів, ні ранених, ні своїх, ні чужих, засліпив його успіх, полонила ум жадоба побіди. Не бачить небезпеки, яка їм грозить.

Ворог їх збоку заходить. Мотря бачить його намір, котрого вони там удолині, серед бою, не помічають. Він лишає ті відділи, що з діяконом б'ються, і посилає свіжі роти, щоб поза його плечима увійти в браму. Одинцем, гусаком, скрадаються попід мур, ближче, ближче до брами . . .

Підходять під вал, стають у чвірки, в боєвий стрій, з мушкетами, ручними бомбами, з усяким приладдям, котрим зруйнують город.

МНОГОКУЛЬТУРНА ПОЛІТИКА АЛБЕРТИ

ДРУГА КОНФЕРЕНЦІЯ НАЦІОНАЛЬНИХ (ЕТНІЧНИХ) ГРУП АЛБЕРТИ

— УКРАЇНСЬКІ ДЕЛЕҐАТИ

(мс) — Я вже згадував у попередній статті, що дехто із представників деяких національних груп, що брали участь у конференції, не дуже цікавився справами, що були предметом дискусій на конференції, або заводив дискусії на такі теми, що не мали нічого спільного з конференцією.

Я поминув при тому наших українських делегатів, яких, в такій чи іншій формі було на конференції таки досить. Треба признати, й про те говорили всі учасники конференції інших національних груп, що мали до діла з нашими представниками, що наші представники працювали дуже гарно у всіх комісіях, забирали часто слово в дискусії, робили дуже влучні завваги та предкладали дуже змістовні й речеві пропозиції та резолюції. Я чув від кількох представників інших національних груп дуже великі похвали під адресою наших представників.

Зокрема мило вражали представники наших молодечих організацій, що, хоч молоді, виявляли дуже багато зацікавлення справами, що їх обговорювано на конференції, та часто забирали слово.

Один із чужих представників сказав мені: Навіть, якщо б ваші представники молодечих організацій не забирали слова в дискусії, але вже сама їхня присутність на конференції та їхнє зацікавлення проблемами конференції виявляє, що ваше молоде покоління цікавиться справою збереження та плекання вашої мови та вашої культури. Але ваші представники брали дуже живу участь у дискусіях й виявили багато зацікавлення та обзнайомлення зі справами, що їх тут обговорювано".

Мені було надзвичайно мило слухати того роду завваг, тимбільше, що я був частинно ініціятором запрошення на конференцію представників українських молодечих організацій.

Те саме треба би сказати й про внески („бріфи") українських організацій. Я маю тут зокрема на думці внесок, що його виготовив Клюб українських професіоналістів та бизнесменів з Едмонтону, який був відтак авторизований едмонтонським відділом КУК та Владиками обох Українських Церков та внесок („бріф") Союзу Українських Самостійників (СУС). Багато пропозицій з обох тих внесків („бріф-ів") увійшли відтак, з малими змінами, чи навіть без змін,до кінцевих резолюцій конференції. То найкращий доказ, що внески („бріфи") українських організацій були належно підготовані, а його автори підходили до всіх справ практично й речево.

В одному з чергових чисел подамо зміст внеску („бріфу"), що його представив едмонтонський відділ КУК. Сьогодні друкуємо окремо рефлексії з конференції голови Українського студентського клюбу Албертського університету п-и Дарії Порохівник, що була делеґаткою на конференції від імені того клюбу.

Дискусійна група в часі конференції багатокультурности.

—o—

• **На виставці поштових марок** в Брюсселі, Бельгія, продано марку „Мавріціюс" за 50,000 дол. Таких марок, випущених поштою в 1847 р. на острові Мавріціюс, що був тоді англійською колонією, є в цілому світі всего 11.

—o—

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

З ЛОДД ДО НАЗАРЕТУ

Я читав уже давніше, що нові реактивні пасажирські літаки „джамбо джет-и" дуже гарні й вигідні, але теперішні летовища для них ще не приспособені. Я вже згадував про те, що літаки мусять зупинятися оподалік від будинку летовища, щоб обслуга летовища вспіла на час забрати валізи подорожних, що висідають за ладувати валізи тих, що від'їздять, а до того харчі, напитки та наповнити резурвуари літака пальним.

Другою трудністю „джамбо-джетів" є само вивантажування валіз із літака. Я читав у кількох журналах про нарікання пасажирів „джамбоджетів", що вони мусіли ждати на летовищах дуже довго на свої валізи. Я припускав, що то бодай частинна пересада, бо може дехто хотів би мати свою валізу сейчас після прибуття до місця видачі валізок, а то часом треба дещо підождати. На летовищі в Лодд я переконався, що ті, що нарікали, мали чого нарікати. Бо я та інші прочане нашої групи теж нарікали, як нам прийшлося ждати понад пів години, заки прийшли наші валізи. Треба признати, що обслуга летовища в Лодд працювала дуже справно й раз-у-раз довозила з літака валізи. Але, скільки ми не дивилися, наших валіз там не було. Я вже ходив і до бюра летовища питатися, що сталося з нашими валізами, але мене там заспокоїли, що вони прийдуть, але треба підождати. Десь з'явився й урядник із „джамбо джет", який брав замовлення на літаки та готелі й я теж питався його, що сталося з нашими валізами. Він мене запевнив, що вони прийдуть, але то троха потриває, бо з літака треба вивантажити добрих 600-700 валіз, а то таки забирає троха часу. В міжчасі мене двічі викликала управа летовища, щоб я прийшов до виходу, бо там жде на нас наш автобус і мій колишній арабський водій таксівок Джордж. Я прийшов, привітався з Джорджом і пояснив йому, що валізок ще нема й треба ждати. Щоб приспішити справу, Джордж підшукав двох жидівських носіїв валіз із летовища, які мали ждати з візками біля конвеєрів, що ними мали прийти валізи й їх покласти відразу на візки та забрати до нашого автобуса. Джордж пішов зі мною теж до бюра митної контролі, я показав список наших прочан та сказав, що ми їдемо на прощу й урядник прибив печатки на всіх квитках від валізок й сказав, що ми не потребуємо відчиняти валіз для контролі, але можемо їх забирати відразу до автобусу.

Я вернувся до конвеєрів, де наші прочане ще й далі нетерпеливо ждали на свої валізи, але валіз не було. Зате я мусів перевести немилу розмову з одним із наших прочан, який, через недогляд, захопив чужу валізу й поклав її на візок, що мав везти наші валізи до автобуса. Я побачив, що наш прочанин поклав одну валізу, а інших нема й подумав собі зразу, що він мусів „потягнути" чужу валізу, бо наші валізи були вантажені разом й повинні були прийти разом. Я підійшов до нього й запитався його, чи він певний, що то його валіза. Він сказав, що так. Я тоді сказав йому відчинити валізу й перевірити. Він на мене ще й „висипався", мовляв, він знає, яка його валіза й я непотрібно його чіпляюся. Я таки, проти його волі, пішов і відкрив валізу (вона не була замкнена) й показалося, що то не була його валіза. Він тоді, як неповинний, поклав свою валізу на конвеєр й вже не сварився, що я його „чіпляюся"

За якийсь час конвеєр почав підвозити й наші валізи. Я просив усіх, щоб кожний докладно перевірив, чи то певно його валіза, щоб не забрати якоїсь чужої валізи. Прочане відбирали свої валізи й складали на візки, а я пішов знову до виходу летовища, бо Джордж і водій автобусу денервувалися, що ще нема валізок, а ми маємо ще далеку дорогу перед собою.

Джордж мене поінформував, що францисканський о. настоятель гостинниці „Каза Нова", де я замовив приміщення для наших прочан, змінив мій первісний плян подорожі й замовив нам приміщення в Назареті. Так, що ми поїдемо наперід до Назарету, де будемо жити одначе в готелі, бо францисканська гостинниця заповнена групою німецьких та австрійських прочан. Але той готель добрий, чистий і буде коштувати те саме, що гостинниця оо. францисканів. З Назарету ми поїдемо на гору Тавор, відвідаємо церкву помноження хлібів, установлення примату, руїни Капернауму, церкву Блаженств, а по дорозі повернемо до Кани Галилейської та відвідаємо церкву, що стоїть на місці, де Христос зробив перше чудо. З Назарету поїдемо до Єрусалиму, а по дорозі відвідаємо криницю Якова та синагогу Самарян. То для нас буде вигідніше, а до того й гостинниця оо. францисканів у Єрусалимі тепер переповнена й ми не могли би там зупинитися. А в понеділок, як ми приїдемо, гостинниця буде вже вільна. Джордж сказав, що цього (1971) року в Святій Землі є так багато прочан, що всі готелі та гостинниці переповнені. Вже давно в Святій Землі не була так багато прочан, що цього року.

Джордж сказав мені теж, що, відповідно до мойого листа та моєї першої телеграми до о. настоятеля францисканської гостинниці, ми мали приїхати попереднього дня й він та замовлений автобус ждали вчера від полудня до дев'ятої години вечора на наш приїзд, :тобто до прибуття послідного літака того дня з Риму. Я перепросив Джорджа й пояснив йому, що я до вечара не знав, коли ми приїдемо, бо не знав, на якому літакові до Лодд ми дістанемо місця.

Джордж засміявся: „То все добре, але водій та автобус стратили пів дня й ви мусите йому за те заплатити. Ми щось троха сторгуємо зі звичайної ціни, але бодай 50% належної суми треба йому дати". Я сказав, що на то нема ради, бо, остаточно, водій автобусу нічого в тому не винен, що ми мали клопіт із знайденням місця на літакові й треба буде йому заплатити.

Одночасно Джордж поінформував мене, що винайміив на всі наші подорожі в Святій Землі автобус арабської компанії з водієм-арабом. Я не був дуже захоплений із його вибору, бо ізраїльська поліція не дуже довір'яє арабам й часто переводить контролі автобусів та пасажирів. Але Джордж мене переконав, що він це обговорив з моїм пріятелем — о. настоятелем францисканської гостинниці „Каза Нова" в Єрусалимі й він схвалив його вибір. До того арабські автобуси на 100.00 дол. денно дешевші від ізраїльських, зрештою вони тепер дуже зайняті, бо є багато жидівських туристів, а вкінці мені, як пріятелеві його (тобто Джорджа) та інших христіян-арабів, яких я знаю, не дуже то випадає наймати ізраїльський автобус. Я не хотів з Джорджом починати суперечки, бо він дуже скоро хвилюється й ображується й сказав, що я теж годжуся з його вибором, бо що ж остаточно я мав йому сказати, як автобус вже приїхав, переїхавши добрих 40 миль з Єрусалиму до Лодд й ждав на нас майже від полудня.

Я повернувся до наших валізок, вони вже всі були навантажені на ручні візки, я лише запитався всіх прочан, чи є всі їхні валізки та чи нема випадково якоїсь чужої. Мене запевнили, що все в найкращому порядку

(закінчення на 8 стор.)

—o—

СВІТ-Сі-Пі-Ер

МИ ВАС ЗАВЕЗЕМО ТУДИ ДЕ ПРОВЕДЕТЕ МИЛО ЧАС

Вакації означають дещо більше, як два польоти літаком, злучені з деякими бічними оглядинами міст. Вакації означають приємність, злучену з якимись переживаннями. То щось такого, що на нього варто ждати й для цього варто щадити гроші. СіПіЕр хотів би допомогти вам в тому, щоб ви були певні, що ваші вакації будуть чимось таким, що ви будете їх пам'ятати через довгий, довгий час. Ми зіставили ряд вакаційних подорожей до деяких найбільш цікавих місцевостей у світі. Вони не є коштовні. Але їх плянували фахівці, які хотіли, щоб ви скористали за ваші гроші та у вашому вакаційному часі, якнайбільше з подорожі. Тут подаємо вам деякі приклади. Ваш подорожний агент може подати вам ще багато більше інформацій.

ГАВАЇ

15 днів починаючи від $129

Гонолюлю: квіти-орхідеї цвітуть протягом цілого року, а сонце світить безперервно. Ваші вакації тут включають приміщення в чудовому готелі Голідей Інн, що збудований на морському узберіжжі, поїздку човном по пристані та спеціяльне Гавайське привітання. І ви будете лежати на морському узберіжжі, заїдати овочі папая та придивлятися, як спортовці їздять на водяних лещетах. Тоді ви пізнаєте, що то значать вакації такі, як повинні бути завжди.

МЕХІКО

17 днів, починаючи від $167

Ви розпічнете свій побут від міста Мехіко й будете мати досить часу оглядати скарби мистецтва, посвятити час на закупи та відвідати нічні клюби. Опісля ми завеземо вас до Такско, де ціле село проголошено національним пам'ятником. А вкінці відвідаєте Акапулько: затоку, морські узберіжжя, квіти, усміхнені люди, та на бронзово опалених туристів, що вигріваються на сонці. В цій одній ціні включені: приміщення в готелі та поїздки до деяких місць, що їх варто оглянути, а ми не хотіли би, що б ви їх не бачили. Кромі того будете мати багато часу вільного для самого себе й оглядати ріжні місця та речі самі.

ПІВДЕННА АМЕРИКА

29 днів починаючи від $1,465

Тут є місця для мисливих з фотографічним апаратом (сафарі), яке підшукали фотографи для фотографів. А що за місця для фотографування! Ви побачите місто Ліма і руїни старовинного міста Інків Мачу Пікчу, примітивне індіянське село та найстарше місто Південної Америки - Кіто. Ви навіть проведете один тиждень на славних островах Ґаляпаґос. З вами буде їхати окремий фотограф - фахівець, а число учасників тої групи є обмежене до 25 осіб. В ціні включені: переліт, готелі, переїзди автобусами та багато перекусок.

СХІД

21 днів, починаючи від $494

Схід є вповні відмінний від усього, що ви бачили передше, а ці вакації вчинять вам не менше таємничим. Ми вас завеземо до модерного міста Токіо й чудового, незмінного старовинного міста Кіото. Там ви побачите старовинні святині, імпозантний краєвид Японського моря та всю метушню й дешеві товари в Гонг Конг. Ціна включає готелі, оглядини міста автобусом, переїзд з летовища до готелів та деякі харчі.

ІЗРАЇЛЬ

16 днів, починаючи від $339

В Ізраїлі є багато різних річей та несподіванок: морські узбережжя, що тягнуться вздовж моря та одні з найкращих у світі курорти, Святі Місця, як Вифлеєм, Назарет та Генезаретське озеро; яркі світла та жвавий рух в Гайфі та Тель Авів. Це будуть вакації, в часі яких ви побачите те все та ще багато більше. В ціні включені переїзди з летовища до готелів, оглядини міст автобусами, більшість прохарчування та мешкання по трьох в одній кімнаті.

ГРЕЦІЯ

23 дні, починаючи від $167

В часі цих вакацій ми допоможемо вам побачити те, що ви захочете побачити. Протягом перших п'яти днів ми покажемо вам клясичні будови в Атенах та околиці. Після того ви самі будете вибирати, що ви захочете побачити. Ви може захочете провести увесь час ваших вакацій в Атенах — де будуть включені в ціні готель та частина прохарчування. До вибору є теж чимало поїздок до різних грецьких островів. Або може ви рішитеся вибрати якесь сонячне узберіжжя в невеликому грецькому курорті.

ЕСПАНІЯ

23 дні, починаючи від $228

Як ви прибудете до Мадриту, на вас ждатиме винайманий в фірмі Авіс автомобіль. Там є заплянована для вас подорож із першоклясним приміщенням в містах, як Мадрид, Ґранада, Севілля, включаючи однотижневий побут в курорті Плеймар на узберіжі Коста дель Соль. Так ви подорожуєте з пріятелями, але при тому маєте користь із догідних цін та допомогу в плянуванні цілої подорожі. В ціні є включений автомобіль без обмеження в милях їзди, усі приміщення в готелях та деяке прохарчування.

ФІДЖІ

17 днів, починаючи від $225.25

Дуже мало закутин на землі зможе дорівнати магічній примані Південного Пацифіку: довгі морські узберіжжя, вкриті білим піском, кришталево чисті голубі морські води, ринки завалені горами південних овочів, як банани, ямс, хлібні овочі та інші екзотичні овочі. В часі ваших вакацій ви будете мати нагоду відвідати чудові околиці на човні, або автобусі, бути на святкових бенкетах на островах та бачити традиційні танці мешканців островів. А то вам дасть нагоду мати багато вільного часу, нічого не робити й почувати себе прекрасно. В ціні включене приміщення, пливання човнами, прогульки автобусами та частинне харчування.

ПОРТУҐАЛІЯ, ЕСПАНІЯ І МАРОККО

21 днів, починаючи від $384

Три чарівні країни, всі три включені в спеціяльну вакаційну ціну. Ви розпічнете свої вакації від величних широких вулиць та просторих площ Мадриду із багатьома фонтанами. Відтак ви поїдете відвідати імператорські міста Марокка: Танжир, Рабат, Маракеш та Фез. Після повороту до Еспанії ви будете відпочивати чотири дні на курортах Коста дель Соль, а відтак поїдете до Севіллі та Лісбони. В ціні включені всі готелі, перевіз із летовища до готелів, подорож автобусами для оглядання міст та частина прохарчування.

ЯК ФІНАНСУВАТИ ВАШІ ВАКАЦІЇ?

Багато із більших видатків є включені в цінах, які ми подали біля кожної тури. В той спосіб ви зможете користати із спеціяльних знижкових цін, які ми дістанемо. Якщо не сказано інакше, то кошти приміщення в готелі обчислені за приміщення для двох осіб в одній кімнаті.

Окрема кімната коштуватиме дещо більше й ви повинні цю різницю дочислити до ціни за побут в означеному місті. Ціни є подані в табелі нижче. В часі рухливого сезону — червень, липень, серпень — ціни є дещо вищі. Тепер ви можете мати досить добре поняття про всі ваші кошти вакацій. А, якщо ви схотіли би подорожувати на вакації на сплати, то ми можемо вам допомогти нашим поміркованим пляном — "подорожуйте тепер, а платіть пізніше".

А тепер ви мабуть схочете мати дещо більше подрібних інформацій про подорож. Ваш подорожній агент має їх: кольорові брошури з повним пляном подорожі та багатьома особистими вказівками, які подав подорожній фахівець. Все те дістанете даром. Лише зателефонуйте до нього, або дзвоніть до агента міжнародніх подорожей якого небудь бюра замовлень СіПіЕр.

SAMPLE AIR FARES
(In Canadian dollars and subject to change without notice)

Destination and Tour Number	Edmonton $	Calgary $	Vancouver $
HAWAII IT1CP1TW4A Mid-Week Thrift fare	298	306	334
MEXICO IT2CP1MT11 17 day excursion fare (includes one-way airfare Mexico City to Acapulco)	295	281	280
SOUTH AMERICA IT2CP1WWT1 29 day economy excursion fare	690	680	690
THE ORIENT IT1CP1CG01 17 day G.I.T. fare	722	722	647
ISRAEL IT2CP1S133 16 day group fare	571	571	610
GREECE IT2CP1T550 23 day excursion fare	436	436	478
FIJI IT1CP1TT01 17 day I.I.T. fare	618	610	536
PORTUGAL, SPAIN AND MOROCCO IT21B15118 21 day G.I.T. fare	395	395	435
SPAIN IT2CP1T835 23 day excursion fare	321	321	363

CPAir

Богослуження

ЛИПЕНЬ — СЕРПЕНЬ

о. П. Шиндюк
9628 - 107 Ave., Grande Prairie
Ph.: 532-7017

23. — Ріно 10
24-29. — Норт Стар — катехизація
30. — Райкрофт 10; Гай Прері 3 попол.
6 серпня — Кентуан — Архиєрейські відвідини, благословлення угольного каменя 10 год.
13. — Гренд Прері (храм) 10 год.
20. — Ройс 10 год.; Норт Стар 3 попол.

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

23. — Ст. Павль год. 10 рано
30. — Бонвил год. 10 рано

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

23. — Смокі Лейк 10
30. — Смокі Лейк 10 (храм)
6. серпня — Радвей 10
13. — Восетна 10
19. — Параскевія 10
20. — Смокі Лейк 10
27. — Смокі Лейк 10
28. — Радвей 10 (храм)

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018

23. — Менлі год. 10.30
30. — Едсон год. 10.30
6 серпня — Карвел 10.30
13. — Вайлдвуд 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472

23. — Лемонт
6. серпня — Ст. Майкел — нед. і Преобр. Ґдне год. 9 Всенощна Сл. Б. год. 10 р.
13. — Лемонт
15. — Ст. Майкел — Успення М. Б.
19. — Долф — Преображення Ґдне.
20. нед — Восток св. Михаїла
27. — Лемонт
28. — Восток св. Михаїла — Успення М. Б.

о. Ол. Захарісевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

23. — Голден 10.30 р. співана
30. — Голден 10.30 співана

Від 24 липня до 5 серпня в Голден відбудеться катихизація дітей під проводом Сестер Служебниць з Мондеру. Проситься батьків з парафій Голден і околиці (Коперник, Голден-фармів, Дейзленд) посилати або привозити дітей у шкільному віці на катихизацію. Під час катихизації буде приготування дітей до першої св. сповіді.

6. серпня — Голден 8.30; Дейзленд 10.30
13. — Голден 8.30; Коперник 10.30
15. Успіння П. Б. — Голден 8.30; Дейзленд 10.30 храм
20. — Голден 8.30; Голден-фарми 10.30
27. — Голден 10.30 співана
28. Успіння П. Б. — Голден-фарми 10.30

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

23. — Атабаска 9; Бойл 11.30
30. — Просперіті 9, Фрейнс 11
6. серпня — Росінгтон 10
13. — Атабаска 9
19. — Річмонд Парк 10 (храм)
20. — Бойл 9
27. — Просперіті 9 і Фрейнс 11
28. — Атабаска 10 (храм), Св. Причастя дітей

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

30 — Ту Гилс 10
6. серпня — Ту Гилс, год. 10

о. Б. Лисяк
P.O.B. 58, Mynam, Ph. 366-3890

23. — Ллойдмінстер 10
30. — Моркемб 10; Бовелон 11.30
6. серпня — Мирнам 8.30; Файделіті 10.00
13. — Мирнам 10 празник
15. — Мирнам 10
20. — Моркемб 10; Бовелон 11.30
27. — Ллойдмінстер 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton

23. — Кемровз 9; Равид Гіл 11
30. — Гей Лейкс 9; Кемровз 11
6. серпня — Равид Гіл 10 празник

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

23. Архиєр. відвідини — Редвотер год. 10
30. — Редвотер г. 10
6. серпня — Редвотер год. 10.00
13. — Редвотер год. 9.00; Федора год. 10.30
15. Успення Пр. Б. — Редвотер год. 9.00
20. — Редвотер год. 9.00; Вог (храм) 10.30
27. серпня — Редвотер год. 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

23. — Священик бере участь в архиєр. відвідинах у Редвотер год. 10

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

23. — Іннісфрі місто 9.30 рано.
30. — Менвіл 10 рано.
13. — Левой 9.30
19. — Менвіл 10 рано
20. — Іннісфрі-місто 10 рано
27. — Іннісфрі X ренч 10 рано
28. — Іннісфрі XI ренч 10 рано

Сестри навчають катехизму дітей в Левой від 6 - 13 серпня.

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730

23. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30. празник Св. Ольги
30. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30

САСКАЧЕВАН

Арран — округа

23. — Пелі 9 Сл. Божа; Арран - місто 10 співана Сл. Божа; 3 попол. Вечірня.

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

16. — Норт Батлефорд; Редісон в год. 2 попол.
23. — Медон Лейк
30. — Норт Батлефорд

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165

23. — Гамболт 9; Бруно 11 рано
30. — Гамболт 8; Волверін 10 рано архиєрейська Літургія; год. 4.00 пополудні Архиєрейський Молебень і посвячення нової резиденції в Гамболт

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

12. Св. Верх. Ап. П. і П. — Борщів 10 рано
16. — Вакав 9.00; Сит. Дж. 10.30
23. — Вакав 8.30; Принс Алберт 10.30
30. — Вакав 9.30; Сокаль 11.00
6. серпня — Вакав 9.30; Снт. Дж. 11.00
13. — Прудгом 9; Вакав 11
20. — Вакав 9; Борщів 11
28. Усп. МБ — Снт Дж. 10; Вакав 7.30 веч.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

23 липня, неділя 8 по Соп. † Антонія Печер.

30 липня, неділя 9 по Соп. Марини

Григоріянський календар:

Антиногена

20 липня, четвер Ілії прор.

23 липня, неділя 9 по Соп. Трофима

30 липня, неділя 10 по Соп. Сили

Повідомлення про Богослуження, імпрези, чайні прийняття до поміщення в „Українських Вістях" приймаємо лише до понеділка полудня перед появою „Українських Вістей."

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton
Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

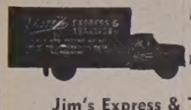

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.
Gulf
Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван та Стелла Козак

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P. O. Box 156, EDMONTON

AUDIOTONE
THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

T R O U B L E S ?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Дрібні оголошення

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.

WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

● **ДО ВИНАЙМУ:** дві гарні великі кімнати. Є кухня і холодильник. 11317 - 93 вул. Тел. 474-6384.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Дрібні оголошення

● **ДО ВИНАЙМУ:** досить простора кімната із кухнею. Міський автобус стає поруч хати. Шукаємо старшого чоловіка. Чинш (рент) дуже низький, зате повинен доглянути хату, як нас нема вдома. 10960 - 95 вул. Тел.: 424-3723.

Нарікають на школи

На сесії верховної ради УРСР обговорювано справу шкільництва в Україні. Тепер в Україні 29,000 загально-освітних шкіл, в яких навчається 8.4 мільйонів учнів. В школах працює бл. 500,000 вчителів.

В звіті про школи відмічено, що в Вінницькій, Житомирській, Івано-Франківській (кол. Станіславська), Одеській та Чернівецькій областях навчання проводиться „на низькому ідейно-політичному . . . рівні. В тих школах є недоліки „в фізичному, естетичному, та атеїстичному (безбожницькому) вихованні" . . . Виходить, що в школах тих областей учням подають замало безбожницького матеріялу й не виховують їх на безбожників. А відтак ті самі керівники шкільництва нарікають, що молодь не є ідейна, що не виконує совісно своїх обов'язків та допускається різних злочинів . . .

ЛІКАРІ ЕДМОНТОНУ

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone: Office 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

—ЛІКАР—
Dr. G. Sollbach
повідомляє своїх шановних пацієнтів, що він переніс свою канцелярію до нового приміщення під адресою:
GUARDIAN BUILDING
10240 - 124 Street, Edmonton
Tel.: 488-4336

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

Усміхніться

Сміх крізь сльози.

Поліція бразилійського міста Сан-Павльо даремно намагається привчити людей додержуватися правил вуличного руху. Число нещасливих випадків увесь час зростало. І поліція вирішила вдатися до гумору. Замість старих написів: „Прохожі, стережіться автомобілів", на які тут ніхто не звертав уваги, на вулицях міста з'явилися нові: „Прохожі, будьте обережні, не роздушіть автомобіля".

Чи це матиме наслідок, скоро довідаємося.

Підозріння.

Батько накинувся на дочку, яка пізно повернулася додому.

— Ти була сама? — Сама . . . А з ким ти була сама?

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

(Закінчення з стор. 7)

й ми помандрували до митної контролі та виходу. Нас перепустили без контролі валізок, бо я вже мав передтим печатку від митного урядника й носії летовища повезли наші валізи до автобусу, де вже ждав нетерпеливо Джордж та водій.

А з чужою валізою таки ще була справа. Як ми приїхали пізним вечером до Назарету й готелеві послугачі почали зносити наші валізи до готелового голу, показалося, що таки є невелика валіза, до якої не признавався ніхто з наших. Валіза була дуже чепурна й дорога. Вона була незачинена й я її відкрив. В середині була жидівська плахта до молитви, ремінь із коробкою з двома головними заповідями, що їх жиди під час молитви кладуть на чоло, а ремінцем обв'язують руку і жидівський молитовник. Була теж адреса власника: то був жид з Ню Йорку, що їхав до Єрусалиму, а що другого дня була субота — жидівський шабас, — то він певно хотів в Єрусалимі біля „Муру плачу" помолитися. Тимчасом котрийсь із наших прочан, не перевіривши, поклав її на візки з нашими валізами. Я вже нікому нічого не говорив нікому, лише попросив водія автобусу, який вертався ще вечером до Єрусалиму, щоб завіз валізу на летовище в Лодд й віддав до переховальні валізок. Аж другого дня я сказав прочанам, що сталося й просив на будуче таки більше вважати на валізи, щоб не взяти чужої, бо з того приводу може бути немала прикрість. Моя перестoрога всеодно не помогла, подібна історія трапилася відтак знову.

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Stefan Janiw otherwise known as Steve Yaniw of 12124 - 129 Street, Edmonton in the Province of Alberta, Retired Proprietor intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to Steve Yaniw.

2. For a change of my wife's name

From Anastasia Maik to Nancy Maik.

Signature of applicant — legal name in full.

Stefan Janiw.

If known by a name other than legal name please sign also in that name.

Steve Yaniw.

MEATS TO GRILL!

SAFEWAY

It's great fun and great eating when you gather your family and friends around for a barbecue feast! Especially when you use the fine meats from Safeway. We've a fine selection at special low prices right now. Come choose your favorites to sizzle on the grill!

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.